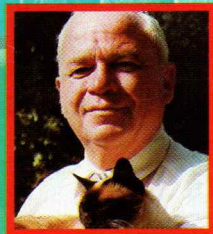

VOICE

No.
2000/1-2

febr./mei
2000

Prof. Klaus Blecken
**Een ander mens
geworden**
blz. 27

Humanisme? Humaniteit?

Horst Marquardt
**Humanisme –
de grote illusie**
blz. 4

Waarom Jezus geen
humanist was

TITELTHEMA

HUMANISME?

Humaniteit?

8 Derek Prince

Een bijbelse analyse van het humanisme

De vroegere hoogleraar in de filosofie en wereldwijd erkende bijbelleraar onderbouwt aan de hand van de Bijbel het gevaar van het humanisme in onze cultuur, en de bijbelse alternatieven ervoor.

4 Horst Marquardt

Het humanisme is een grote illusie!

De voormalige communist en jarenlange leider van de Duitse tak van Trans World Radio analyseert het humanisme als een van de grootste voorbeelden van zelfmisleiding in onze huidige maatschappij.

24 Conventie

„Kassel 2000“

FGBMFI Duitsland en de Duitse Werkgroep van christelijke publicisten nodigen u dit jaar uit voor een gezamenlijke internationale conferentie! Meer hierover op blz. 24.

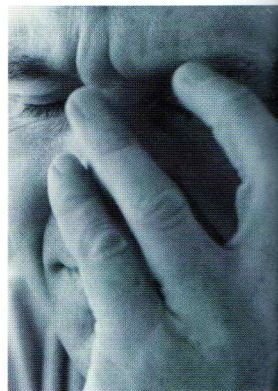

SERIE

18 „Het visioen leeft“

Ik verloor de moed door mijn eigen slechtheid

De voorzitter van FGBMFI Frankrijk vertelt over zijn innerlijke strijd, en hoe hij door een ontmoeting met de krachtige realiteit van God een diepgaande verandering in zijn leven meemaakte.

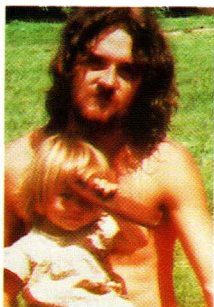

VERDERE BIJDAGEN

14 Wolfram Reiser

Een hippie wordt voorganger

Een jongere breekt zich los uit de burgerlijke en maatschappelijke omgeving van zijn familie en zoekt zijn heil in drugs en bij goeroes in India. Inmiddels is deze geflipte hippie predikant van een evangelische gemeente geworden. De beslissende omkeer vond plaats in Nepal.

29 Prof. Klaus Blecken

Door Jezus ben ik een ander mens geworden

Een voorbeeldige carrière, een keurig gezin en wat kerkelijke activiteiten – en desondanks was het leven onbevredigend. Maar hij leerde de levende God kennen. Dat had diep ingrijpende en blijvende veranderingen tot gevolg, en uiteindelijk een werkelijk tevredenstellend leven.

Waarom Jezus geen humanist was

Volgens een representatieve enquête is voor de meeste Duitsers het eerste gebod het minst belangrijke. Het luidt: „Ik ben de HERE, uw God. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.“ Klaarblijkelijk interesseert het ons

weinig welke prioriteiten God stelt. Integendeel, wij vinden de geboden die te maken hebben met onze menselijke contacten (gij zult niet doden, niet echtbreken, niet liegen) de meest onmisbare. Samengevat zou dat kunnen betekenen: „Laten we probe-

ren om goed en beschaafd met elkaar om te gaan, maar zonder God erbij te betrekken!“ Dat is humanisme. Voor Jezus Christus was daarentegen niets urgenter dan Gods wil te vervullen. Zodoende kan Hij geen humanist geweest zijn. En dat zou ook voor zijn volgelingen, de christenen, moeten gelden. In plaats daarvan worden in onze tijd zelfs de op zich geaccepteerde geboden ronduit overtreden. Het wordt dan ook de hoogste tijd om van het schijnchristendom in de gestalte van het humanisme naar een echte levende relatie met God terug te keren. Alleen dan zal de „C“ in onze meest uiteenlopende aanduidingen in de politiek en economie van alledag weer geloofwaardig beleefd kunnen worden. Daartoe wil deze uitgave van *Voice* een bijdrage leveren, en wij hopen dat zo veel mogelijk lezeressen en lezers zich daardoor aangesproken voelen.

Dr. Ulrich von Schnurbein
Voorzitter FGBMFI Duitsland

FGBMFI ACTUEEL

Alstublieft! – de nieuwe Nederlandstalige <i>Voice</i>	21
Onze <i>Voice</i> wordt Europees	22
Nationale Conventie 2000 van FGBMFI Nederland	22
Internationale leidersconferentie Conventie „Kassel 2000“	23
Sterke groei FGBMFI in Midden-Amerika en Wallonië	24
De FGBMFI bij u in de buurt	25
Activiteitenagenda	25

RUBRIEKEN

Van de redactie	3
De FGBMFI bij u in de buurt	25
Bijbelse wijsheden	26
Een persoonlijk	30
Colofon	30
Wie zijn wij?	30

Het humanisme is een grote illusie!

De voormalige communist en oprichter van Evangeliums-Rundfunk in Wetzlar analyseert het humanisme als een van de grootste voorbeelden van zelfmisleiding in onze huidige maatschappij.

Interview met Horst Marquardt

Meneer Marquardt, zoudt u ons in het kort iets kunnen vertellen over uzelf en over uw levensloop?

In mijn kinderjaren woonde ik in Berlijn en in Breslau. Daar heb ik ook de oorlog meegemaakt. De jaren na de oorlog was ik op zoek naar de zin van het leven. Ik had me volledig gedistantieerd van mijn gelovige ouderlijk huis, en daarmee van het geloof. Ik woonde destijds in Neuruppin en ben daar, teleurgesteld in de Nazi's, lid van de communistische partij geworden. Op mijn twintigste werd ik hoofd van de jeugdredactie van de staatszender in Potsdam. Ik heb me in die tijd ook intensief met de marxistische idelogie beziggehouden.

Ik zocht verwoed naar waarheid. Op een zeker moment, toen ik in grote innerlijke nood verkeerde en ook in het communisme teleurgesteld was geraakt, heb ik op een nacht het Nieuwe Testament gepakt. Bij het lezen daarvan werd ik geraakt, en dat bracht mij tot geloof in Christus. Vervolgens ging ik theologie studeren en werd ik voorganger in Berlijn en in Wenen, voordat ik in 1960 gehoor gaf aan de roeping om de *Evangeliums-Rundfunk*, de Duitse tak van Trans World Radio, op te zetten. Daar heb ik tot 1993 de leiding gehad. In die jaren was ik actief in verschillende bestuursfuncties bij evangelische or-

ganisaties, en momenteel ben ik nog steeds voorzitter van *Idea* (de infomatiendienst van de Duitse Evangelische Alliantie).

Het thema „Humanisme“ is u dus niet vreemd. Kunt u misschien nog wat dieper ingaan op uw activiteiten op het gebied van dit wereld- en mensbeeld?

Achteraf gezien kan ik eigenlijk drie verschillende fasen onderscheiden. De eerste was mijn schooltijd, waar ik in aanraking kwam met het zogenaamde neo-humanisme. Bij de Nazi's kon immers nauwelijks een feestdag voorbijgaan zonder dat Goethes uitspraak „edel zij de mens, hulpvaardig en goed“ werd geciteerd. En dat terwijl in de verwarring van de laatste oorlogsweken eerder het motto gold: „redde wie zich redden kan“, of „ieder is zijn eigen naaste“ (hoewel er natuurlijk ook goede uitzonderingen waren).

ten gedesillusioneerend.

De derde fase vervolgens was mijn studietijd, waarin ik me o.a. heb bezig gehouden met het Grieks-Romeinse humanisme en het humanisme van de renaissance. Ik denk aan Desiderius Erasmus, die probeerde het antieke humanisme met christelijke idealen te combineren. Luther daarentegen heeft vanuit het evangelie een hel-

De tweede fase was in de tijd van het communisme, dat de marxisten graag „reëel humanisme“ noemden. De term humanisme werd als een begrip uit de klassenstrijd gebruikt. Het marxisme-leninisme was immers van mening dat het reële humanisme pas mogelijk was na afschaffing van het privé-eigendom, hetgeen natuurlijk een karikatuur is van het begrip humanisme.

Juist in het communisme, net als in elke andere geïdeologiseerde uitwerking van humanistische ideeën, wordt duidelijk dat de realiteit vaak volkomen tegengesteld is aan de gepropageerde doelstellingen. Het communisme produceert voortdurend vijandbeelden en roept zijn aanhangers op de vijand te haten. Het is schokkend om te zien hoe desondanks velen hun hoop op deze ideologie vestigen. Gelukkig zijn inmiddels vele marxis-

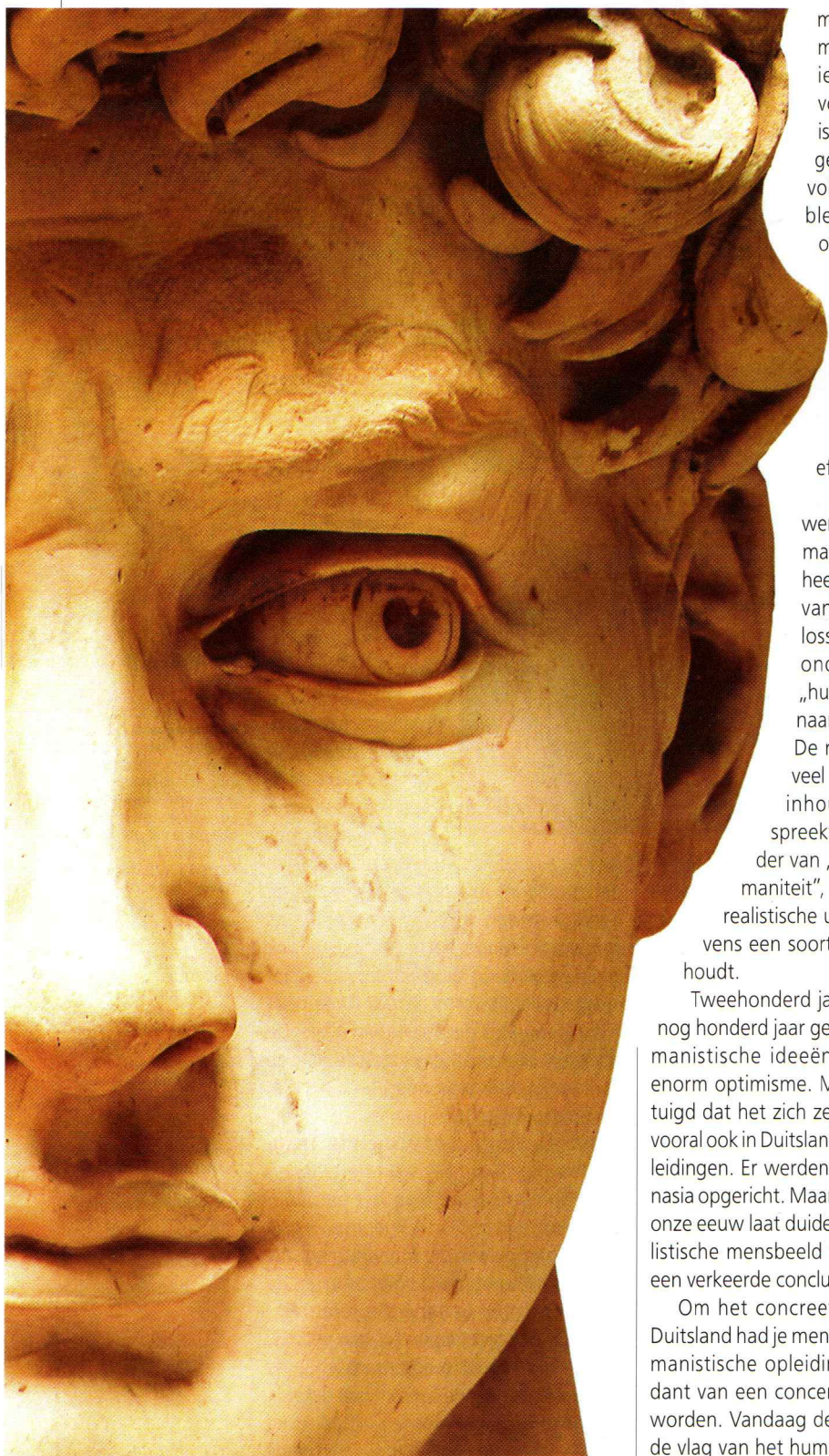
ter standpunt ingenomen en zei dat de Bijbel over een volledig verloren mens spreekt, die zonder het heil in Christus ook verloren blijft. En deze controversie gaat in verschillende vormen door tot in onze tijd. Later was ik geschokt toen ik merkte hoe sterk humanistische ideeën ook in de kerken zijn doorgedrongen.

Dat brengt mij op de volgende vraag, meneer Marquardt: Waarin ziet u heden ten dage het gevaar van het humanisme, in het grote of in het kleine?

Wel, wereldwijd zie ik het humanisme vooral in die zin actief dat het probeert de mensenrechten te implementeren. Dat hoeft op-zich niet negatief te zijn, maar ik heb gezien dat de mensenrechten in de eerste plaats daar de kans krijgen gehoorzaamd te worden, waar de civilisatie door het christendom is gevormd. Overtuigde

Horst Marquardt (70) is getrouwd en heeft vier volwassen kinderen. Hij is radiojournalist. Hij studeerde theologie en is voorganger geweest van een evangelisch-methodistische gemeente in Berlijn, Wenen en Wetzlar. Van 1960 tot 1993 had hij de leiding van de Evangeliums-Rundfunk in Wetzlar, en van 1994 tot 1997 was hij internationaal directeur van Trans World Radio (TWR) voor het GOS, het Midden-Oosten en Afrika. Hij is oprichter en voorzitter van de Informatiedienst van de (Duitse) Evangelische Alliantie (IDEA), en tot juni 1999 was hij voorzitter van de Duitse tak van de Lausanne-beweging en leider van de vaste werkgroep voor de Islam van de Lausanne-beweging. Voorts is hij mede-oprichter van de Conferentie van Evangelische Publicisten en bestuurslid van het evangelische ouderenwerk. Hij is een bekend spreker, ook voor de radio, en een bekend auteur.

moslims wijzen de mensenrechten af als iets christelijks dat voor hen niet relevant is. En in derde-wereldgebieden waar overbevolking een groot probleem vormt, spreekt ook niemand van humanisme of mensenrechten, zoals in Afrika, met zijn oorlogen, crises, ziekten en corruptie. Het humanisme heeft daar geen effectief antwoord op.

Daarom heb ik ook weinig hoop dat het humanisme het vermogen heeft om de problemen van deze wereld op te lossen. En ook veel dat onder het trefwoord „humaniteit“ valt, roept naar mijn idee vragen op. De moderne mens doet veel moeite om dit begrip inhoud te geven. Men spreekt tegenwoordig eerder van „onvermogen tot humaniteit“, wat volgens mij een realistische uitspraak is, maar tevens een soort faillietverklaring inhoudt.

Tweehonderd jaar geleden, en zelfs nog honderd jaar geleden, gingen de humanistische ideeën gepaard met een enorm optimisme. Men was ervan overtuigd dat het zich zeker zou doorzetten, vooral ook in Duitsland. Men pochte op opleidingen. Er werden humanistische gymnasia opgericht. Maar de geschiedenis van onze eeuw laat duidelijk zien dat het idealistische mensbeeld van het humanisme een verkeerde conclusie is.

Om het concreet te maken: Hier in Duitsland had je mensen met de beste humanistische opleidingen, die commandant van een concentratiekamp zijn geworden. Vandaag de dag worden onder de vlag van het humanisme jaarlijks hon-

derduizenden kinderen reeds in het moederlichaam gedood – een uiterst inhumane gebeurtenis. Ik moet daarbij onwillekeurig denken aan het woord van de negentiende-eeuwse Oostenrijkse dichter Grillparzer: „Humaniteit zonder diviniteit (= goddelijkheid) leidt tot bestialiteit!”

Vindt u dat Duitsland, mede op grond van zijn geestelijke en cultuurgeschiedenis, extra gevaar loopt voor de verleiding van het humanisme?

Ja, duidelijk. Dat eeuwige gepraat over de „goede mens” is bij ons wijd verbreid – en het is volledig in strijd met het Nieuwe Testament. De Bijbel zegt in niet mis te verstane bewoordingen dat het streven van het mensenhart reeds van jongs af aan slecht is. Dat wil het humanisme niet weten, en daarom onderdrukt het deze waarheid. En als het deze voorstelling van zaken niet kan volhouden, doet het een beroep op „het goede in de mens” in plaats van op de „goede mens”. Maar dat is slechts een achterhoedegevecht. Nog nooit was een maatschappij zo egocentrisch of egoïstisch als de onze. Er is niets goeds, zegt de Bijbel. Kenmerkend is de „zelfverwerkelijking” als moderne uitdrukkingwijze van een humanisme dat het spoor bijster is. Wie zichzelf op de eerste plaats zet, ten koste van de ander, handelt uiterst inhumane – maar ziet zichzelf vaak als iets heel bijzonders.

De door het humanisme gevormde maatschappij is naar mijn mening niet in staat gezonde waarden te creëren en te realiseren. We moeten afscheid nemen van het verkeerde idee van de „goede mens” of „het goede in de mens” en ons wenden tot hetgeen de Bijbel over ons constateert – dan vinden wij niet alleen gezonde normen en waarden, maar ook Hem die ons de kracht geeft om daarnaar te leven, Jezus Christus.

En het is toch de taak van de kerken om dit evangelie te verkondigen. Is dat niet een grote kans voor ons als christenen?

Dat zou het kunnen zijn. Maar helaas lijkt het me dat veel kerkmensen zelf door

het humanisme verblind of gevormd zijn. In veel kerkelijke publicaties lees ik meer een humanistische dan een christelijke boodschap. Dat is wel een probleem.

En wat is volgens u het antwoord?

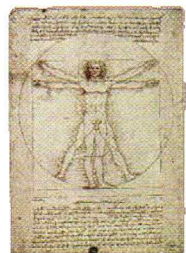
Het antwoord is een onvoorwaardelijke terugkeer naar Jezus Christus en Zijn evangelie. Dat geldt vooral voor de kerken, maar ook voor de maatschappij. Wij mogen ons met ons geloof niet in de fundamentalistische hoek laten duwen. Wij moeten moedig staan voor de claims van de Bijbel en onze ervaring dat alleen een mens die zich tot Jezus wendt, een totale verandering en bevrijding van zijn egocentrisme kan beleven. Daarom staat de toekomst voor hem open, ook de eeuwige toekomst.

Om in deze wereld op gezonde wijze samen te leven, is de relatie met God, met Jezus Christus, onmisbaar. Het humanisme lost de problemen en uitdagingen van onze tijd niet op. We hebben ook geen humanisme met een christelijk sausje nodig, we hebben Jezus Christus nodig. Met andere woorden: we hebben een geestelijke verandering nodig. Waar deze plaatsvindt, werkt zij ook positief door in onze onderlinge verhoudingen.

Jezus heeft zichzelf niet verwerkelijkt, maar zichzelf verloochend. En Hij heeft ons geleerd Hem na te volgen. Als wij in Zijn voetstappen treden en het belang van de ander aan het onze gelijk stellen, zullen wij merken dat niets ons meer vervult dan juist dit. Omgekeerd leren we dan ook, de schuld van de ander niet steeds weer op te blazen en onze eigen schuld te bagatelliseren. Dan is liefde niet slechts seksualiteit, maar een alomvattende toewijding van twee mensen aan elkaar. Dan is vreugde niet slechts genoeg en tijdverdrijf, maar een fundamentele instelling van de door Jezus veranderde mens, die zijn leven op zinvolle wijze wil vormgeven. Dan wordt de mens pas mens.

Meneer Marquardt, ik dank u vriendelijk voor dit gesprek.

Dit gesprek werd gevoerd door Harald Eckert

Een bijbelse analyse van het humanisme

De vroegere hoogleraar in de filosofie en wereldwijd erkende bijbelleraar Derek Prince onderbouwt aan de hand van de Bijbel het gevaar van het humanisme in onze cultuur, en de bijbelse alternatieven ervoor.

door
Derek Prince

Ik heb de kracht en de invloed van het humanisme lange tijd onderschat. In-tussen ben ik ervan overtuigd geraakt dat het humanisme de belangrijkste kracht in deze wereld, vooral in de westerse wereld, is om de komst van de antichrist voor te bereiden.

Definitie en oorsprong van het humanisme

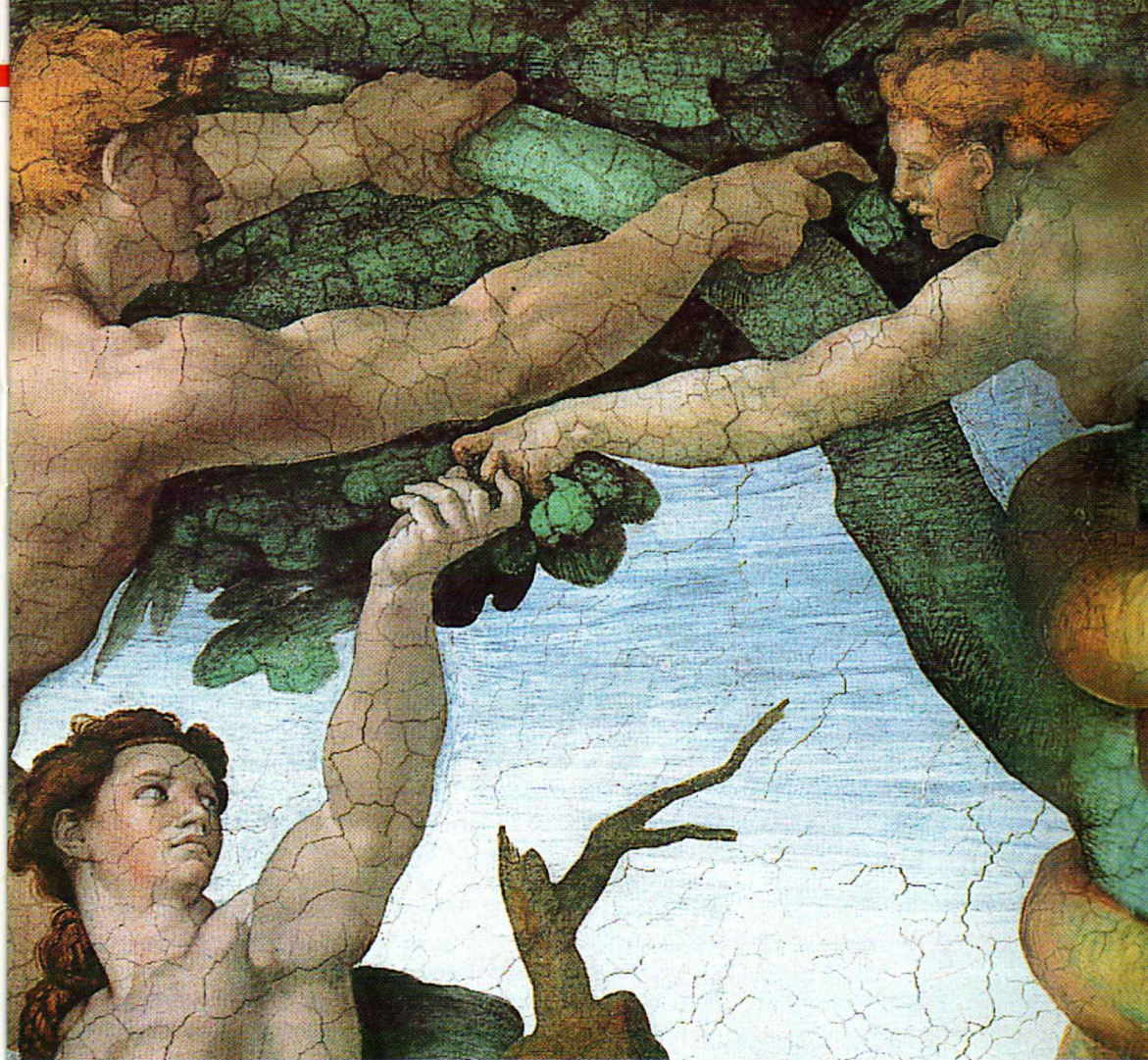
In een Engels vreemde-woordenlexicon vond ik de volgende definitie van het humanisme: „Het humanisme is de afwijzing van iedere kracht en alle morele waarden die boven de mens gesteld zijn. (...) Het humanisme wijst ook iedere vorm van religie af, ten gunste van de vooruitgang van de mensheid in eigen kracht.” Let op de actieve, agressieve aard van het tweemaal gebruikte begrip „afwijzing”. Met andere woorden: de mens stelt zichzelf willens en wetens op de plaats van God en wijst iedere goddelijke instantie en goddelijke normen boven zichzelf categorisch af!

De oorsprong en de verleidende aard van het humanisme wordt duidelijk aan de hand van het verhaal over de verzoeking van Adam en Eva in de hof van Eden (Genesis 3:1-7): „(1) ... Hij (de slang) zei tegen de vrouw: 'God heeft zeker gezegd dat jullie van geen enkele boom in de tuin de vruchten mogen eten?' (2) De vrouw antwoordde: 'We mogen van alle bomen in de tuin eten, (3) behalve van de boom in het midden van de tuin. God heeft gezegd dat we die boom zelfs niet mogen aanraken, want anders zouden we sterven.' (4)

Maar de slang zei: 'Sterven? Je zult helemaal niet sterven! (5) Integendeel, God weet dat jullie de ogen open zullen gaan zodra je ervan eet. Dan zul je aan Hem gelijk zijn en inzicht hebben in goed en kwaad.' (6) De vrouw zag dat er heerlijke vruchten aan de boom hingen. Ze zagen er aantrekkelijk en veelbelovend uit: door ervan te eten zou je verstandig kunnen worden! Daarom plukte ze wat vruchten van de boom en at ervan; ook gaf ze wat aan haar man en hij at er eveneens van. (7) Toen gingen hun de ogen open, ze ontdekten dat ze naakt waren. Daarom bonden ze vijgenbladeren om hun heupen.” (Vertaling Groot-Nieuwbijbel) We zullen dit gedeelte analyseren en een aantal punten nader bekijken.

1. Satan omzeilde de door God ingestelde bescherming

„... Hij (de slang) zei tegen de vrouw: ...” (vers 1). Allereerst valt op dat satan in de gedaante van de slang zich niet tot Adam maar tot Eva richt. Hij omzeilde bewust de door God ingestelde bescherming, omdat hij wist dat Eva als vrouw van nature een gemakkelijker prooi is dan de man. En Eva maakte de fout dat ze met de slang in discussie ging en hem niet naar haar man als de door God aangestelde beschermer verwees. Wij allen kunnen daaruit leren dat de door God gegeven beschermende ordeningen zeer serieus genomen dienen te worden, of het nu in onze gezinnen, in de gemeente van Jezus of in de maatschappij is.

2. Eva ging op de vragen van satan in

„... God heeft zeker gezegd...?“ (vers 1). De tweede aanval van satan bestond hierin dat hij het woord van God ter discussie stelde. Hij doet dit eerst heel subtiel, in de vorm van een vraag. En Eva's tweede grote fout was dat zij erop in ging. En het liep uit op een catastrofe. Dit is een les met een zeer grote reikwijdte! Wij kunnen eruit leren: ongeacht wanneer en waar we Gods woord ter discussie stellen, het loopt uit op een catastrofe!

We kunnen dit duidelijk zien aan de Europese en in het bijzonder de Duitse kerkgeschiedenis van de laatste tweehonderd jaar. Het begon ermee dat Duitse theologen dezelfde fout maakten als Eva: ze gingen vragen gingen stellen naar het

waarom van Gods woord. Het duurde niet lang of menselijke ideeën gingen de waarheid van het woord van God vervangen. Het gevolg was dat men de beschermende kracht van Gods woord kwijtraakte en andere krachten het vacuüm vulden, vooral de ideeën van twee mannen, te weten Karl Marx en Adolf Hitler. De verantwoordelijkheid voor het atheïstische communisme en voor het nationaalsocialisme ligt mede bij die theologen in Duitsland die het woord van God ter discussie hebben gesteld en het van zijn gezag hebben beroofd.

3. Satan spreekt God tegen

„Maar de slang zei: 'Sterven? Je zult helemaal niet sterven!'“ (vers 3). Nadat Eva

op de discussie is ingegaan, duurt het niet lang of satan beweert precies het tegen-gestelde van wat God heeft gezegd. God zegt: „...je zult sterven...” Satan stelt daar de leugen tegenover: „... je zult niet ster-

ven...” Nadat Eva eenmaal op de sub-tiele vraag van de slang is ingegaan, duurt het niet lang voordat ze zelfs aan de grove leu-gen, het openlijk tegenspreken van Gods woord, geen weerstand meer kon bieden.

4. Satan trekt Gods karakter in twijfel

„God weet dat

jullie de ogen open zullen gaan zodra je ervan eet. Dan zul je aan Hem gelijk zijn en inzicht hebben in goed en kwaad.” (vers 5). Met andere woorden, satan beweert dat God de mensen iets goeds onthoudt, dat Hij de mensen moedwillig eronder wil houden en van Hem afhankelijk wil maken. Dat is een openlijke aanklacht tegen God, die we ook heden ten dage nog in vele varianten te horen krijgen.

5. Satan appelleert aan de menselijke trots

„De vrouw zag dat er heerlijke vruchten aan de boom hingen. Ze zagen er aantrekkelijk en veelbelovend uit: door ervan te eten zou je verstandig kunnen worden!” (vers 6). Waar het vertrouwen in God en Zijn woord aan het wankelen is gebracht, komt de menselijke neiging tot trots naar boven. De zonde van de trots is de meestvoorkomende oorzaak van problemen in ons leven. „Je zult zijn als God, je zult wijs en verstandig zijn, je hebt God niet meer nodig, je kunt je eigen lot ter hand nemen, je zult op een nieuw niveau van inzicht komen...” – klinkt dit appèl op onze trots ons vertrouwd in de oren? Het humanisme werkt met deze verleiding. En de New-Age-beweging eveneens. En ie-

der mens is vanuit zijn zondige natuur gevoelig voor deze verleiding.

We zien dus dat de humanistische verleiding door satan zo oud is als de mensheid zelf. Ook kunnen we constateren dat satan zijn taktiek tot op heden niet veranderd heeft. Daar had hij ook geen reden toe, die taktiek heeft immers altijd goed gefunctioneerd. Laten we eens kijken hoe dit conflict tot in onze tijd is doorgegaan en welke oplossing Gods woord daarvoor biedt.

Het humanisme in onze (westerse) cultuur

De Bijbel geeft ons door de profeet Daniël een verbazingwekkend inzicht in de geschiedenis van de volkeren sinds de tijd van Daniël tot nu toe. De Babylonische koning Nebukadnessar had in een droom een groot standbeeld gezien, met een hoofd van zuiver goud, een borst en armen van zilver, een buik en heupen van brons, benen van ijzer, en de voeten deels van ijzer en deels van klei. Terwijl de koning er in zijn droom naar keek, raakte er een steen van een rots los, die omlaag rolde en de voeten van ijzer en klei verbrijzelde. Op hetzelfde moment stortte het hele beeld in elkaar tot stof dat door de wind werd meegenomen. Er bleef niets van over (Dan. 2: 31-35). Daniël legt de droom uit en zegt dat het gouden hoofd Nebukadnessar zelf voorstelt. De overige delen stellen achtereenvolgende wereldrijken voor die daarna zouden komen (Dan. 2: 36-45).

De meeste bijbeluitleggers zijn het erover eens dat het gouden hoofd het Babylonische wereldrijk voorstelt, de schouders en de armen het rijk van de Meden en Perzen, de buik en de heupen het oude Griekenland en de benen het oude Romeinse rijk. De voeten en tenen kunnen dan gezien worden als de laatste opvolgers van het Romeinse rijk, d.w.z. de Verenigde Staten van Europa of iets dergelijks.

Laten we eens naar het oude Griekenland kijken en naar de invloed ervan op onze westerse cultuur. Toen ik tien was, begon ik klassiek Grieks te leren, en uiteindelijk werd ik hoogleraar in de Griekse filo-

Derek Prince, voormalig hoogleraar in de Griekse filosofie te Cambridge (UK) en vader van negen dochters, geldt heden ten dage als een van de meest gerespecteerde sprekers en auteurs over bijbelse thema's. Zijn ca. 40 boeken zijn in bijna 50 talen vertaald. Voor inlichtingen over Nederlandse vertalingen kunt u contact opnemen met Derek Prince Ministries Nederland te Heemskerk, tel. 0251-255044, fax 02 51-24 77 98, e-mail aruumpo@nl.derekprince.com

sofie aan de Universiteit van Cambridge. Ik heb me dus een flink deel van mijn leven met deze dingen bezig gehouden.

Als we naar de geschiedenis van Europa kijken, dan zien we dat geen enkele andere invloed het zogenaamde Europese avondband – en daarmee de hele westerse cultuur – zo sterk heeft beïnvloed als de Griekse (humanistische) filosofie. Dat klopt met de constatering dat bij het standbeeld uit de droom van Nebukadnessar het Griekse wereldrijk in de buik en heupen te vinden was, dus in het gedeelte van het menselijk lichaam dat verantwoordelijk is voor de voortplanting.

De fundamenteën van de Griekse-humanistische filosofie

De Griekse cultuur had drie basiselementen: het rationalisme – dat de nadruk op het verstand legt –, de sport – met de nadruk op de lichaamscultuur – en de homoseksualiteit – dus de seksuele perversie. Komt ons dat soms bekend voor?

Wat hun denken betreft, zou ik drie markante Griekse filosofen kort willen citeren. Een zekere Heraclitus zei: „Alles is in beweging” en „Men kan niet tweemaal in dezelfde rivier stappen.” Met andere woorden: alles is relatief, niets is absoluut. Een andere filosoof, Protagoras, zei: „De mens is de maatstaf van alle dingen.” Deze uitspraak is ten diepste de geloofsbelijdenis van het humanisme. De mens beslist wat juist en wat fout is, wat goed en wat slecht is. En: wat vandaag nog juist is, kan morgen reeds fout zijn.

En de derde is Aristoteles. Zijn voorstelling van God was die van een volkomen denken: een goed en volkomen verstand, dat over zichzelf nadenkt. Het hoogste wat Aristoteles zich kon indenken, was „denken”. En het hoogste waarover hij kon denken, was hijzelf. Voor Aristoteles was God dan ook niets anders dan de mens zelf die over zijn eigen denken nadenkt.

De „vruchten” van het humanisme

De Bijbel geeft een duidelijk oordeel over het humanisme, in Jesaja 5:20-21, waar staat: „Ik klaag hen aan die wat kwaad is goed noemen; wat zwart is wit

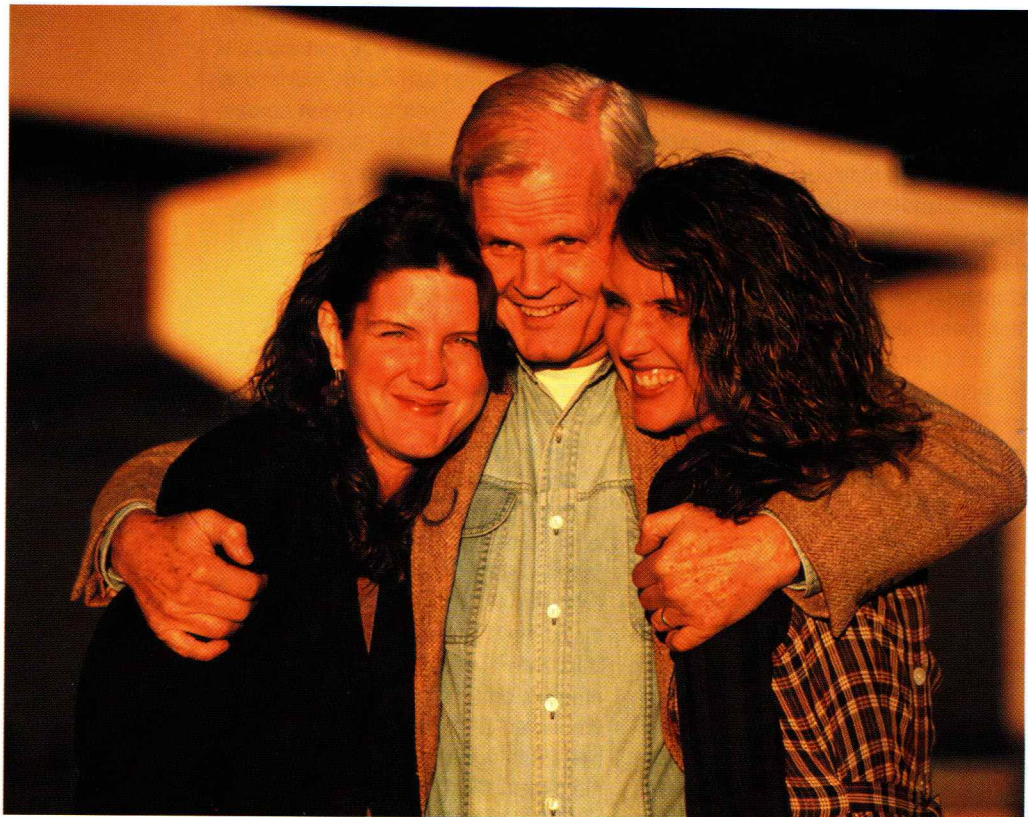
maken en wat wit is zwart; wat bitter is voorstellen als zoet en wat zoet is als bitter. Ik klaag hen aan die de wijsheid in pacht hebben, alleen aan eigen oordeel waarde hechten.” Beter kan men het humanisme niet beschrijven: een volledige afwijzing van alle absolute waarden en een volkomen verdraaiing van van de normen die God de mens heeft gegeven. En God waarschuwt de mens expliciet zich daar niet mee in te laten. Maar velen wijzen deze waarschuwing af – en moeten de vrucht daarvan oogsten.

1. Ontwrichte huwelijken

Een van de vruchten van het humanisme is de ontwrichting van menselijke relaties, vooral het huwelijk. Jezus zegt in Mattheüs 19:4-6: „Hebt u niet gelezen dat de Schepper hen van het begin af gemaakt heeft als man en vrouw en dat Hij zei: Daarom verlaat een man zijn vader en moeder om zich te hechten aan zijn vrouw, en zij zullen één zijn. Wat God heeft samengevoegd, mogen mensen dus niet scheiden.”

Het humanisme wil ons wijsmaken dat de instelling van het huwelijk cultureel bepaald is en daarom allerlei vormen kan hebben. Jezus en de Bijbel zeggen iets heel anders: God heeft het huwelijk van het begin af ingesteld en vastgelegd dat het daarbij om een levenslang verbond gaat. De manier waarop het huwelijk wordt gesloten, verschilt per cultuur – daartoe laat de Bijbel ruimte –, maar de inhoud van het huwelijk en het kader voor onze seksualiteit is voor alle mensen in alle culturen vanuit de Bijbel vastgelegd. ➤

2. „Gezinnen zonder hoofd“

Over de orde in het gezin schrijft Paulus: „Zo is Christus het hoofd van elke man, de man het hoofd van zijn vrouw en God het hoofd van Christus“ (1 Korintiërs 11:3b). Velen beweren dat deze (en vele andere) uitspraken in de Bijbel niet meer van deze tijd zijn. Dat is je reinste humanisme – de mens beslist wanneer welke normen gelden en wanneer niet. De normen van Gods woord zijn daarentegen tijdloos en staan boven de culturen: in het gezin is de man het „hoofd“ van de vrouw – als haar bescherming en leiding. En waar mannen deze opdracht niet gehoorzamen, is het gezin „zonder hoofd“.

Helaas zijn er in onze maatschappij vele van dergelijke „hoofdloze“ gezinnen. En het gevolg daarvan is verwarring en wanorde. Telkens wanneer mannen hun verantwoordelijkheid niet accepteren of vrouwen zich op de plaats van de man dringen, raken de gezinnen uit hun voegen. En waar

de gezinnen uit hun voegen raken, stort vroeg of laat de maatschappij ineen.

3. Ontwrichte maatschappij

Bij de profeet Maleachi lezen we welke gevolgen ontwrichte gezinsrelaties hebben voor de maatschappij als geheel (Maleachi 3:23-24): „Maar vóór die grote, vreselijke dag aanbreekt, stuur ik jullie de profeet Elia. Hij brengt ouders en kinderen weer tot elkaar; anders zou ik het land moeten verwoesten.“ Hier lezen we wat Gods vloek over een land of een maatschappij brengt: ontwrichte gezinsrelaties – vooral gebroken relaties tussen vaders en kinderen! Dat zijn de laatste woorden van het Oude Testament. Laten we God danken voor het Nieuwe Testament, en voor het feit dat Hij Jezus gestuurd heeft, opdat er voor ieder mens een nieuw begin mogelijk is!

Bevrijding van de slavernij van het humanisme!

Er is maar één weg om van de slavernij en de verleiding van het humanisme bevrijd te worden: de weg van de bekering. En er is maar één weg om vrij te blijven: de weg van het „kruis“.

1. De weg van de bekering

We hebben gezien dat humanisme in wezen niets anders is dan opstand tegen God vanuit de menselijke trots. Zodoende kan de weg tot bevrijding van deze rebellie alleen daarin gelegen zijn dat wij ons voor God verootmoedigen, Hem om vergeving vragen en bereid zijn ons weer dag aan dag van Hem afhankelijk op te stellen. Dát is bekering – verandering van ons hart, van ons denken en van ons handelen.

Paulus zegt in Handelingen 17:30: „God slaat geen acht meer op de tijden dat men Hem niet kende; Hij laat nu alle mensen over de hele wereld weten dat ze een nieuw leven moeten beginnen...” Zonder bekering kunnen we geen vergeving ontvangen, en zonder bekering kunnen we niet geloven. Een mens die niet bekeerd is, is als een veld vol met onkruid. Zodra er iets goeds opkomt, groeit het onkruid mee op en verstikt alle goede voornemens. Er is maar één weg om dat onkruid kwijt te raken – afsnijden is niet voldoende: het moet met wortel en al verwijderd worden! En dat gebeurt alleen langs de weg van de bekering.

2. De weg van het kruis

Deze bekering is het begin van een „alternatieve levensstijl“, een leven in afhankelijkheid van en vertrouwen op een liefdevolle God en Zijn woord. Deze levensstijl kent vele grote beloften en beloningen – op het persoonlijke vlak, op het vlak van het gezin, en ook op het vlak van de maatschappij. Maar hij heeft ook zijn prijs, en die prijs is het „kruis“. In Galaten 5:24 schrijft Paulus: „Wie Christus toebehoren, hebben hun zondige aard met zijn passies en verlangens aan het kruis geslagen.” Wat betekent dat praktisch? Ik zou dat duidelijk willen maken aan de hand van een gefingeerd voorbeeld.

Stellen we ons een jonge christin voor van 18 jaar. Ze gaat naar een goede gemeente en de voorganger daar draagt werkelijk zorg voor haar ziel. Dan komt er een jongeman in haar leven die geen christen is. Hij komt naar de gemeente en dingt naar haar hand. Omdat ze kunnen trouwen, komt hij een tijd lang elke zondag in de gemeente. De voorganger zegt tegen die jongedame: „Deze jongeman is niet echt gelovig. Hij komt naar de gemeente omdat hij met jou wil trouwen. Als je met hem trouwt, krijg je alleen maar problemen. Ik raad het je dringend af.” Nu staat deze jongedame voor een keuze.

Ze kan haar eigen gevoelens volgen en met een man trouwen waarmee ze beter niet had kunnen trouwen. Vijftien jaar later, nadat ze samen drie kinderen hebben gekregen, verlaat hij haar vanwege een andere vrouw. Deze ene verkeerde beslissing zou haar hele leven kunnen vernielen.

De andere mogelijkheid is deze. Ze kan haar gevoelens „kruisigen“ en zeggen: „Ik wil niet mezelf behagen. Ik wil de Heer behagen. Ik wil niet trouwen met een man die geen christen is!” Dat doet in die situatie heel veel pijn. Ik heb negen dochters op mogen voeden. Ik weet hoeveel pijn dat doet. En ik heb meegemaakt hoe sommigen van hen de goede keus maakten en sommigen de verkeerde. Het kost wat om het eigen ik te kruisigen. Maar die pijn duurt niet zo lang. En daarna komen de zegeningen. Twee jaar later leert deze gefingeerde jongedame een fijne, aan Jezus toegewijde man kennen. Ze trouwen en stichten een gelukkig gezin, waar ouders en kinderen samen hun leven lang de Heer dienen.

Velen van ons staan telkens weer voor dergelijke beslissingen. Welke keus maken we? Geven we toe aan ons eigen ik, pakken wij de appel, zoals Eva dat gedaan heeft – en eindigen we dan in de misère? Of wijzen we de humanistische verzoeking van satan af, „kruisigen“ we onze zelfzuchtige natuur en buigen we ons voor God en Zijn woord – en oogsten daarvoor een meer dan rijke zegen, zoals God heeft beloofd? ■

Wolfram Reiser mit seiner Familie

Een

hippie

wordt

voorganger

door
Wolfram Reiser

Van beroep ben ik eigenlijk bejaardenverzorger, maar sinds een jaar of tien leid ik als voorganger een evangelische gemeente in Herrenberg bij Stuttgart. Dat ik ooit nog dominee zou worden, was in mijn jeugd jaren eenvoudig onvoorstelbaar. Ik was destijds een hippie die zijn toevlucht tot drugs had genomen. Ik was naar India en Nepal gegaan, zo ver van christendom en kerk als ik maar kon.

Mijn schooltijd

Hoe kwam het, dat ik zover was afgegleden? Ik kwam uit Rottenburg, bij Stuttgart, en groeide op in een goed-burgerlijk, katholiek gezin met zeven kinderen. Als tiener zat ik op een humanistisch gymnasium. Dat was begin jaren '70, een wilde tijd, waarin echt de revolutie uitbrak onder de jongelui. Zo hebben de leerlingen bij ons op school bijvoorbeeld een keer alle kruisen van de muren gehaald en uit het raam gegooid, om te protesteren tegen alle regels en opgelegde plichten. Al met al heerste er een agressief klimaat. Daarbij twijfelde uiteraard niemand eraan dat de mens van de apen afstamt. Zelfs in het godsdienstonderwijs werd de evolutietheorie onderwezen. Over God en over Jezus hoorde je geen woord. De docenten schaamden zich te veel om dat onderwerp ook maar te noemen.

Ik was destijds erg onzeker. Mijn ouders waren nog van de oorlogsgeneratie en moesten zeven kinderen grootbrengen. Zij waren goed-katholiek – we hadden zelfs een bisschop van Rottenburg in de familie – maar bij Jezus konden ze me niet brengen. De zin van het leven hebben ze me destijds als volgt uitgelegd: „Jij moet het straks beter hebben dan wij. De zin van jouw leven is dat je een goede beroepsopleiding krijgt en misschien zelfs gaat studeren, een goede vrouw trouwt, kinderen krijgt, enz.” In ik dacht dan bij mezelf: en uiteindelijk sterf ik – en dan? Waar heb ik dan voor geleefd? Met het antwoord van mijn ouders kon ik niet uit de voeten. En ook verder ben ik 19 jaar lang nooit iemand tegengekomen die me een bevredigend antwoord kon geven. En daarmee begon het allemaal.

In het drugsmoeras

Mijn beste vriend bracht me in contact met drugs. Eerst experimenteerde ik maar een beetje, en ik merkte dat je niet zo maar verslaafd raakt. Daardoor ben ik onvoorzichtig geworden. En op een gegeven moment zat ik toch in de val – ik kon er niet meer buiten. Maar dat burgerlijke leven dat alleen maar door materialisme werd bepaald, wilde ik sowieso niet meer. Als ik op

mijn vijfendertigste zou sterven, zou me dat destijds niets hebben kunnen schelen.

Als jongeman wilde ik eigenlijk maar één ding: leven, leven, leven! En als ik er dan aan ga, ging het me erom dat ik ten minste het echte leven heb leren kennen. Ik was op zoek, ik wilde door die oppervlakkige, goedburgerlijke schijnheiligheid heen breken en een bevredigende zin voor mijn leven ontdekken! Zo heeft het me ook niet echt geraakt toen ik van school werd gestuurd omdat ik op het schoolplein drugs verkocht.

Op weg naar India

Op een dag nam ik een LSD-trip en liep door de stad. Daar kwam ik een aantal Hare-Krishna-aanhangers tegen. Ze gaven mij een BaghaVadGita, het heilige boek van de hindoes. En hoe meer ik daarin las, des te sterker groeide bij mij het besluit om naar India te gaan.

Er waren destijds heel wat jongeren onderweg langs de zogenaamde „hippie trail”, van Amsterdam naar India. Ik dacht: wat zij kunnen, kan ik ook. Ik verdiende wat geld, en bouwde samen met een vriend een busje om voor de reis. In Istanboel namen we 14 mensen uit Europa en Amerika mee. Ze betaalden allemaal DM 150, en zo financierden we de hele zaak. Het werd toch nog avontuurlijk. In het oosten van Turkije zagen we de lijken van de burgeroorlog tegen de Koerden op straat liggen. In Iran brak net de revolutie tegen de sjah uit. In een werkplaats in Teheran vielen ons de klaarliggende machiepistolen op, en ons leven werd zelfs ook even bedreigd. In Afghanistan werden de eerste drugs ons al aan de grens verkocht – door een politieman!

Nadat we in India waren aangekomen, begon ik God te zoeken in het hindoeïsme. Ik deed yoga en mediteerde volgens het voorbeeld van een bepaalde goeroe. Geheel in strijd mijn humanistische en door het verstand beheerste schoolopleiding werd ik daar voortdurend geconfronteerd met ervaringen die rationeel onverklaarbaar waren. Ik stelde me steeds meer open voor deze magische zaken – tot ik op een dag ontdekte dat ik helderziende

was en dingen kon voorspellen. Zo kwam ik in een asram (een klooster) terecht in de woestijn in het zuiden van India, waar ik een goeroe-god diende die ik zelf had uitgezocht.

„O God, help me hier uit!”

Na verloop van tijd moest ik echter constateren dat ik de geborgenheid en innerlijke vrede die ik zocht, niet vond. In tegen-

Wolfram Reiser als hippie

deel, ik werd steeds angstiger. Uiteindelijk raakte ik bezeten van een soort vervolgingswaan: ik kon het normale daglicht niet meer verdragen, ik kon de mensen niet meer in de ogen kijken, en ik had voortdurend het gevoel dat er iemand achter mij stond.

Op een nacht werd ik in Ponicerri in Zuid-India beroofd. Geheel vertwijfeld stond ik de volgende dag voor een Portugese kerk, ging daar naar binnen en zakte daar huilend ineen. Ineens werd ik herinnerd aan mijn katholieke kindertijd, en ik bad tot de God uit mijn kinderjaren: „O God, help me alstublieft hier uit!” God hielp me ook, maar ik was dat daarna ook weer snel vergeten.

Ik belde mijn vader op, en die heeft me geholpen om snel weer naar Duitsland terug te komen. Maar in Duitsland kon ik niet met het leven overweg, en ik zou ook al gauw voor militaire dienst worden opgeroepen. Zodoende besloot ik te deserteren en voor goed naar India te emigreren. Ik ging dan ook voor de tweede keer op weg, ditmaal slechts met een kleine handtas, terug naar mijn asram – hetzij om daar te sterven, hetzij om het licht te zien.

Eindelijk gevonden!

Op weg naar India wilde ik eerst bij een vriend in Nepal langsgaan. Toen ik daar was, had ik na ongeveer een maand al geen geld meer en zat ik vast. Op een dag slenterde deze vriend over de markt in Kathmandu, de hoofdstad van Nepal, en ontmoette daar iemand die contact had met „Jeugd met een Opdracht”, een christelijke organisatie, die zich in Nepal bekommerde om hippies die daar gestrand waren.

We werden uitgenodigd voor de eerstvolgende bijeenkomst, en ik ging mee, hoewel met tegenzin. Een spreker had het o.a. over goddelijke genezing in de naam van Jezus. Iemand met een ernstig probleem knielde neer en werd van zijn probleem bevrijd. Ik was van binnen aangehaakt en wilde weten wat hier aan de hand was. Ik stapte op de leider af. Die zei: „Wolfram, de enige die je echt kan helpen,

is Jezus Christus! Er is maar één mogelijkheid en maar één weg om bij God te komen, en dat is door Jezus Christus!" Dat heeft mij heel erg aangeraakt. Even later heb ik gebeden en vroeg ik Jezus om in mijn leven te komen. Het was als met iemand die in een donkere ruimte komt en het licht gaat aan. Dat was zo een sterke ervaring dat ik op dat moment zeker wist: Nu heb ik het! Ik heb de zin van mijn leven gevonden!

Terug naar Duitsland

Deze ervaring had ook tot gevolg dat ik onmiddellijk vrij was van mijn verslavingen, dat ik plotseling de Bijbel begreep en dat ik wist: als ik nu sterf, dan kom ik in de hemel. Ook kon ik ineens andere mensen liefhebben — ook mijn ouders. Ik kon mensen vergeven. Ook werd mij duidelijk dat het er niet alleen maar om ging „christen” te worden, zoals zovelen, maar om een volgeling van Jezus te worden. Er zijn zoveel mensen die weliswaar de vergeving aannemen, maar niet in hun leven Jezus als hun Heer en Meester willen volgen. Maar voor mij was het meteen duidelijk: ik wil Jezus met mijn hele leven dienen!

Eerst dacht ik dat dit betekende dat ik daar bij „Jeugd met een Opdracht” in Nepal zou moeten blijven en onder de hippies het evangelie verkondigen. Maar het liep heel anders. Ik had 's nachts een droom waarin mijn vriend een woedeaanval kreeg en mij het huis uitgooid. En zo gebeurde het ook. En daar stond ik dan midden in Kathmandu op straat, met niets. Ik kon tijdelijk in een hotel terecht, en na een week werd het me duidelijk dat ik naar Duitsland terug moest en mijn leven op orde moest brengen. Ik moest leren een geordend leven te leiden en werk te zoeken. Met dit vooruitzicht had ik aanmerkelijk meer moeite dan met het idee om in Nepal te blijven en de hippies het evangelie te verkondigen. Maar ik was gehoorzaam, vloog terug naar Duitsland en verzoende me met mijn ouders. Mijn moeder overleed korte tijd daarna en heeft op haar sterfbed zelfs nog haar leven aan Jezus toevertrouwd.

Ook op andere gebieden werkte ik er-

aan, mijn leven op orde te brengen. Ik had vroeger veel gestolen en moest dus veel terug betalen. Door dit proces van verandering ontving ik persoonlijk veel innerlijke vrijheid. Toen ik anderhalf jaar christen was, leerde ik mijn huidige vrouw kennen. Ik kon een opleiding volgen tot bejaardenverzorger, en ik zou zelfs de mogelijkheid krijgen om tot leider van een bejaarden-tehuis op te klimmen. Maar ik merkte hoe ik na deze trainingstijd van God de vrijheid kreeg om volledig op geestelijk gebied te gaan werken. Sinds 1990 ben ik nu voltijds voorganger van een jonge evangelische gemeente in Herrenberg bij Stuttgart. We hebben nu 160 volwassen leden en veel kinder- en jeugdwerk.

Door mijn levensverhaal wil ik u zeggen dat voor God niets onmogelijk is! Ik heb ervaren dat de hemel daar is waar Christus is. De hel is daar waar Christus niet is. En: de weg naar de hemel staat voor iedereen open. Voor God bestaan er geen hopeloze gevallen! ■

Wolfram Reiser is gediplomeerd bejaardenverzorger, is 41 jaar oud, gehuwd, vader van twee kinderen, en is sinds 1988 voorganger van de Eckstein-gemeente in Stuttgart-Herrenberg

Ik verloor de moed door mijn eigen slechtheid

Interview met Bruno Berthon (voorzitter van FGBMFI Frankrijk)

Meneer Berthon, misschien wilt u zich in het kort even aan onze lezers voorstellen?

Ik ben gehuwd en wij hebben zes kinderen. Ik ben management-consultant, en ik ben ook actief in ontwikkelingsprojecten in Afrika op het gebied van het verwerken van agrarische producten. Daarnaast ben ik voorzitter van de FGBMFI (Full Gospel Business Men's Fellowship International) in Frankrijk.

Kunt u ons een indruk geven van de weg die u geestelijk bent gegaan?

Ik ben in het christelijk geloof opgevoed. Ik heb altijd geloofd dat God bestaat. Maar voor mij was het een God die ver weg was.

Mijn geloofsleven bestond eruit dat ik 's zondags naar de kerk ging en dat ik mijn best deed een rechtschapen leven te leiden. Maar al gauw ontdekte ik dat er, ondanks mijn streven naar het goede, tevens krachten in mij werkten die mij naar het kwade toe trokken, vooral op het gebied van onreinheid. Ik wilde daartegen strijden, maar ik werd me des te meer bewust dat ik steeds meer terrein verloor. Zelfs mijn huwelijk liep gevaar. In deze strijd voelde ik me zeer alleen, en ik wist niet hoe ik daar uit zou moeten komen.

Vanuit de hemel moet God toch mijn situatie gezien hebben, en dat betekende dat Hij ook tijd zou moeten hebben iets voor mij te doen. Hij kwam mij te hulp door een toevallige ontmoeting met een collega op mijn werk, die mij vertelde hoe zijn leven veranderd was sinds hij de realiteit en de nabijheid van God had ervaren. Op zijn uitnodiging begon ik regelmatig de bijeenkomsten van de FGBMFI te bezoeken, en ik sloot me ook aan bij een charismatische gebedsgroep. Daar trof ik mensen die in een nauwe relatie leefden met een God die hen zeer nabij was, die hen liefhad, hen de weg wees voor hun leven en hun gebeden beantwoordde.

Het visioen leeft – deel 10*

In 1952 kreeg de oprichter van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI), de in Amerika wonende melkveehouder Demos Shakarian, van God een visioen, dat tot op heden de doelstellingen van deze wereldwijde organisatie bepaalt: hij zag hoe miljoenen mensen op de hele wereld en uit alle lagen van de bevolking door een ontmoeting met Jezus vanuit de dood tot leven kwamen en anderen hierover vertelden. Deze visie gaat nog steeds door, zoals blijkt uit het bestaan van meer dan 4000 plaatselijke groepen („chapters“) in meer dan 150 landen. In elke uitgave van *Voice* publiceren we een verhaal uit een van deze landen – ditmaal van de voorzitter van FGBMFI Frankrijk, Bruno Berthon.

* De eerste negen afleveringen stonden in de reeds langer bestaande Duitse editie van dit blad. U kunt deze Duitse nummers desgewenst – voor zover nog voorradig – nabestellen bij Jürgen Lehmann, Ramsbergstraße 12, D-73072 Donzdorf, Duitsland; tel. +49-7162-929733, fax +49-7162-929734, e-mail lehmann.juergen@t-online.de

genover de grootheid van God. En als deze almachtige God zo reëel is, dan zou ik daar de consequentie aan moeten verbinden dat ik mijn leven anders moet inrichten en Hem er een plaats in moet geven.

Deze keus om God voortaan in mijn leven op de eerste plaats te stellen, was niet gemakkelijk. Ik heb die keus ook niet meteen gemaakt. Ik was bang voor wat Hij van mij zou kunnen verlangen als ik Hem volledig in mijn leven binnen liet. Maar al vrij gauw werd me duidelijk dat ik niets te verliezen had, maar juist alles te winnen, als ik mijn leven aan een zo machtige God zou toevertrouwen. Ook begreep ik dat deze God mij liefhad met de tederheid van een vader en geen andere plannen voor mij koesterde dan vrede en volheid.

Deze beslissing was de beste van mijn leven, mijn beste investering.

Wat waren de consequenties van deze beslissing in uw leven?

Ik kan zeggen dat ik zoiets als een nieuw leven ervoer, waarin God op velerlei wijze Zijn tegenwoordigheid en Zijn liefde toont. Concreet ben ik bevrijd van die voortdurende ziekteaanvallen, waartegen ik tevoren tevergeefs uit eigen kracht had gestreden. Ik ervoer een nieuwe innerlijke vrijheid en een nieuwe persoonlijk vreugde. Ik heb God zien werken op vele gebieden in mijn leven, in mijn gezin, in mijn beroep en in mijn sociale omgeving.

Wat is er veranderd in uw relaties met anderen?

Normaal heb ik een optimistische en enigszins idealistische, om niet te zeggen onrealistische, voorstelling van de menselijke natuur. Maar al gauw constateerde ik dat wij allen, ook ikzelf, niet het goede doen dat we willen, maar het kwade dat we niet willen (Brief aan de Romeinen 7:19). Onze maatschappij wordt in het algemeen gekenmerkt door onrecht, vooroordelen en onderdrukking. Als wij God in ons leven de ruimte geven, worden wij bevrijd van de slavernij van onze hartstochten, onze belangen, en we krijgen een nieuwe kijk op anderen, een kijk die is doordrongen van de gedachten van God

Overigens heb ik bij mijn eerste bezoek aan een FGBMFI-bijeenkomst mogen zien op wat voor een grandioze manier God aanwezig was. Want voor mijn ogen werd iemand door gebed genezen, en ik was zeer onder de indruk van dat wonder. Het was ook een schok voor me, want blijkbaar kan deze God in de hemel ook langs bovennatuurlijke weg in het dagelijks leven van mensen werken.

Door deze belevenis „klikte“ er iets in mij: ik, een zakelijk succesvolle man die alles ter beschikking had — geld, relaties, reizen —, ik werd me ervan bewust dat al mijn vaardigheden en menselijke verworvenheden uiteindelijk niets voorstelden te-

Bruno Berthon heeft bedrijfseconomie gestudeerd en is management consultant. Hij houdt zich bezig met zakelijke contacten tussen Franse en buitenlandse bedrijven, en met ontwikkelingsprojecten in Afrika. Hij is gehuwd met Chantal (ze hebben zes kinderen). Hij is voorzitter van de FGBMFI in Frankrijk, en is daarnaast als internationaal vicevoorzitter van de FGBMFI verantwoordelijk voor Europa.

voor deze mensen. Wij zien in de ander een menselijke broeder, die in zijn mogelijkheden net zo arm en begrensd is als wijzelf, maar die ook door God is geschapen en die Hij ook liefheeft — een mens op weg naar God, zoals wij allen. Deze veranderde visie vernieuwt onze houding tegenover de ander van de grond af aan.

U bent zakenman en tegelijk voorzitter van de FGBMFI in Frankrijk. Welke invloed heeft uw geloof op de manier waarop u uw verantwoordelijkheid ziet en uw beslissingen neemt?

Als ik probeer mijn leven met God te leiden, werk ik anders, want ik ben niet alleen en ik heb in Hem een zakenpartner. Ik kan Hem vragen om leiding en om hulp bij mijn beslissingen. Vanzelfsprekend moet ik mijn natuurlijke gaven ook gebruiken, en mijn beslissingen met kracht, bezonnenheid en integriteit verwezenlijken. Daarbij vertrouw ik mijn vragen en eventuele twijfels aan God toe, want Hij geeft mij duidelijkheid en leidt mij. Ik leer te zien hoe wonderlijk en reëel de Heer antwoordt en mij in alle levensomstandigheden leidt. Tijdens het bidden krijg ik vaak een innerlijke zekerheid of een aanwijzing, al naar gelang van de vragen die ik de Heer heb gesteld. In de leiding van onze vereniging krijgen de verantwoordelijken gewoonlijk door gebed het noodzakelijke gevoel voor de verdere activiteiten.

Deze uitgave van VOICE gaat over het thema humanisme. Kan men humanist en christen zijn?

Als christenen geloven wij dat God de mens naar Zijn beeld heeft geschapen en hem over Zijn schepping heeft aangesteld (Genesis 1:27-28). God heeft de mens lief en wil het beste voor hem. Daartoe heeft Hij hem levensprincipes gegeven, die samengevat zijn in de zin „Gij zult de Heer, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht, en uw naaste als uzelf” (Marcus 12:29-31). Deze principes vormen het hart van het goddelijke systeem.

In de grond van de zaak is een humanisme dat de mensen liefheeft, respecteert en naar waarde schat, goed. Maar humanisme kan een extreme kant op gaan, waarbij de mens zichzelf zozeer wil verheffen dat hij van God onafhankelijk wordt of zich zelfs tegen God richt. De mens legt dan dus zijn eigen wetten vast en zijn eigen definitie van goed en kwaad, zonder de prioriteit aan God te geven. Dit humanisme dwaalt, want doordat de mens zich in hoogmoed van God afwendt, scheidt hij zich af van degene die als enige de sleutel heeft tot zijn volle vreugde. Op deze wijze aan zich zelf overgelaten, treedt de mens een geperverteerd systeem binnen, dat voor hem slechte vruchten voortbrengt, en geleidelijk aan wordt hij tot slaaf ervan.

De beste zekerheid dat de mensenrechten gerespecteerd worden, is dat de mens de goddelijke principes in acht neemt. Deze principes staan duidelijk in de Bijbel beschreven.

Kunt u tot slot in het kort een gebeurtenis noemen waar u duidelijk Gods werking in uw leven hebt ervaren.

Ja, een kort voorbeeld, namelijk de omstandigheden rond het overlijden van mijn vader. Man vader was 94 jaar oud en genoot van een goede lichamelijke en psychische gezondheid, hoewel zijn organisme wel ouderdomsverschijnselen begon te vertonen. Hij was al lang op zoek, vooralsinds mijn moeder was overleden, en hij vond zijn Schepper, net als mijn moeder destijds, die hem al naar de hemel was voorgegaan. Hij woonde bij een van mijn zusters en zij bad iedere dag dat zij er niet als enige bij zou zijn als mijn vader overleed. Ik bezocht hem ongeveer eenmaal per maand. Op een dag in november, toen ik bij hem op bezoek was, besloten we een wandeling naar de stad te gaan maken. Toen wij onze jas aantrokken om naar buiten te gaan, zakte hij zachtjes in mijn armen ineen. Hij was heel snel heengegaan, zonder te lijden, en ik mocht zijn laatste ademtocht meemaken. Toen werd ik me er echt van bewust dat God alle details van ons leven in Zijn hand houdt. ■

ACTUEEL

Alstublieft!

De nieuwe Nederlandstalige Voice

Vorig jaar werd na ampel overleg de uitgave van het blad *Stem* na het vijfde nummer opgeschort. Daarna is er een aantal besprekingen gevoerd — vooral door Donato Anzalone en Paul Tielens uit België — met vertegenwoordigers van enige andere Europese landen. Dit heeft geleid tot een geheel vernieuwde en iets grotere uitgave, zoals u thans ziet, en met de naam *Stem* in het Engels: *Voice*.

Toen Demos Shakarian, de oprichter van de FGBMFI, destijds na veertien maanden besloot de activiteiten te beëindigen, kreeg hij een visioen in de nacht vóór de laatste bijeenkomst op de zaterdagochtend na kerst 1952. Eerst zag hij miljoenen mannen op alle continenten. Contactloos, als dood. Dit beeld verdween, waarna hem wederom de ganse wereld getoond werd, echter nu alle mannen met het hoofd opgeheven, stralend van blijdschap, en de handen naar de hemel uitgestrekt.

Op deze „laatste“ bijeenkomst verscheen Thomas Nickel, die 's nachts door de Geest ertoe geleid werd om 600 km te rijden van San Francisco naar Los Angeles. Hij hoorde steeds: „Deze vereniging moet de hele wereld rondgaan, maar hij zal nooit van de grond komen zonder stem (= 'Voice')“. En Miner Arganbright, die het er de week tevoren mee eens was het „experiment“ van de FGBMFI te beëindigen, werd door de Geest gedreven duizend dollar te schenken, een bedrag dat toen veel meer waard was dan nu. Deze gift, samen met het blad *Voice* en dat wat Demos getoond was in het visioen, was het teken en het gereedschap voor een nieuw begin. Zomer 1953 waren er negen afdelingen („chapters“), en in het najaar werd de eerste conventie gehouden met 600 deelnemers.

Bid voor de verspreiding van „Voice“ en werk ermee. Net zoals John Wright,

die er altijd minstens een op zak heeft. Het helpt levens te veranderen.

Praktisch

Nadat in september 1999 het laatste nummer van het oude blad *Stem* was verschenen, hebben we u d.m.v. het blaadje *Vision* enigszins op de hoogte trachten te houden van de nieuwe ontwikkelingen. FGBMFI Duitsland gaf al een jaar of drie een eigen blad uit onder de naam *Voice* (niet te verwarren met *Stimme*: dat was de Duitse vertaling van het oude blad zoals wij dat al kenden). We hadden de keus tussen het vertalen van de Amerikaanse *Voice*, of op een of andere manier meedoen met de Duitse *Voice*. We waren van mening dat de Duitse *Voice* zowel qua inhoud als qua vormgeving geschikter was voor het Nederlandse taalgebied. Het resultaat hebt u nu in handen. Daarnaast is er inmiddels ook een Franse editie.

Wellicht vindt u de inhoud nog wat Duits, met hoofdzakelijk Duitse auteurs. Dat klopt. We konden op korte termijn niet voldoende bijdragen uit andere landen krijgen. De komende tijd zal dat geleidelijk aan verbeteren.

Er staan niet meer uitsluitend getuigenissen in, zoals in het oude blad, maar ook opiniërende artikelen, interviews, e.d. De bedoeling is dat het blad daarvoor ook voor buitenstaanders wat meer „met de beide benen op de grond“ komt te staan. Getuigenissen zijn geen zweverige verhalen; mensen die zulke dingen meemaken, zijn óók gewone mensen, net als u en ik. De lezer moet zich in het blad kunnen herkennen.

Een ander belangrijk verschil met de oude *Stem* is dat het nieuwe blad niet meer bewust „tijdloos“ wordt gehouden. Doordat het ook meer themageoriënteerd is, kunnen oudere nummers toch nog gemakkelijk gebruikt worden

om weg te geven. Ook kon de vroegere bijlage *Vision*, die alleen aan de leden en de vaste abonnees werd gestuurd, nu in *Voice* geïntegreerd worden. Dat is de rubriek *FGBMFI Actueel* geworden. De omvang van deze rubriek werd daardoor ook wat flexibeler: een halve bladzijde meer of minder is nu geen probleem meer.

Heel belangrijk is ook dat het samenstellen van het blad nu geen eenmansoperatie meer is. Er is een redactiecommissie, waarin naast verschillende Duitsers nu ook enkele Fransen en Huug Hahn als Nederlander meedraaien. Dat Huug dit mede namens Vlaanderen doet, zal mogelijk binnenkort reeds blijken.

Op deze plaats willen wij nog onze dank uitspreken aan Donato Anzalone (tot voor kort voorzitter FGBMFI België) en Paul Tielens (vicevoorzitter FGBMFI België voor de regio Brussel), die in de onderhandelingsfase een essentiële bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van de afspraken waarop onze nieuwe *Voice* is gebaseerd.

We hopen van harte dat dit nieuwe blad goed in de smaak zal vallen en een bruikbaar hulpmiddel zal blijken te zijn voor het realiseren van de doelstellingen van onze Fellowship.

Ib van der Zee, nationaal voorzitter
Huug Hahn, nationaal secretaris en
 redacteur Nederlandstalige *Voice*

Onze VOICE wordt Europees

Het redactieteam uit Frankrijk, Nederland en Duitsland kwam op 5 april 2000 bijeen in Würzburg.

ook in het Frans verschenen in Frankrijk en Franstalig België. Na intensieve voorbesprekingen vond begin januari in Straatsburg de definitieve coördinatievergadering plaats. René Agrain, vicevoorzitter van FGBMFI Frankrijk, is met zijn uitstekende kennis van het Duits de ideale partner voor deze Frans-Duitse samenwerking. Door de 80 chapters in Frankrijk met 600 leden en de 12 chapters in Wallonië met 130 leden werd de totale oplage van *Voice* bijna verdubbeld.

We hebben ook andere landen uitgenodigd mee te doen. Het nummer dat u thans leest, is het eerste Nederlandstalige. Het wordt verspreid in Nederland en in Vlaanderen. Wij zijn ervan overtuigd dat we met *Voice* over een uitstekend gereedschap beschikken om verder aan onze opdracht te werken: het tot het christendom terugbrengen van Europa.

Dr. Christoph Hägele, vicevoorzitter FGBMFI Duitsland

Nadat *Voice* in drie jaar tijds in Duitsland goed is gesetteld en inmiddels ook buiten de FGBMFI wordt erkend en gewaardeerd, zet het blad nu zijn eerste schreden naar het buitenland. Het vorige nummer is inmiddels

Nationale Conventie 2000 van FGBMFI Nederland

Een terugblik

Van 31 maart tot 1 april 2000 heeft FGBMFI Nederland zijn Nationale Conventie gehouden, ditmaal in Ede. Het was een verfrissende conventie. Voorgaande conventies werden altijd vanuit het nationaal bestuur georganiseerd. Maar ditmaal is het voorbereidende werk gedaan door een kleine commissie van vrijwilligers, die zich hiervoor beschikbaar hadden gesteld. Zo konden de bestuursleden zelf ook eens lekker achteroverzitten zonder zich om allerlei organisatorische details te hoeven bekommeren.

Ook de locatie was voor ons nieuw: Hotel Belmont in Ede, een conferentiecentrum van het Leger des Heils.

Het thema van de conventie was *Gods plannen lukken altijd*. Er waren

twee sprekers, Miel Vanbeckevoort uit België en John Wright uit Engeland. Miel is in Nederland geen onbekende. Hij heeft mede aan de wieg gestaan van de evangelische middelbare school in Utrecht. Hij ontleende onder meer daaraan enkele voorbeelden hoe je „succesvol” moet bidden, d.w.z. zodanig dat je gebed ook verhoord wordt. Als de Heer je een bepaald plan duidelijk maakt en Hij leidt je daarin, dan mag je concreet bidden voor de diverse stappen in dat plan. Elk stapje dat verhoord wordt, bouwt je geloof verder op voor de volgende stappen.

John, die we al eens eerder als hoofdspreker op een conventie hadden, gaf met de van hem bekende humor diverse voorbeelden van hoe God

soms heel concreet en praktisch antwoordt, terwijl wij maar de neiging hebben om zogenaamd „geestelijk” te doen.

Verder was er zaterdagavond een directe videoverbinding via de telefoon met Richard Shakarian in het internationale hoofdkantoor in Irvine (Californië).

Het was al met al een fijne conventie. Een hartelijk dank aan de organisatoren van de conventie en aan het personeel van Hotel Belmont is hier op zijn plaats.

Huug Haan

Internationale leidersconferentie

met Richard Shakarian, in het Marriott-hotel in Freising (bij München) (4-6 februari 2000)

Begin februari vond in Freising bij München een internationale leidersconferentie plaats. Ulrich von Schurnbein, de voorzitter van FGBMFI Duitsland, opende de conferentie. Hij wees op het belang en de opdracht van de FGBMFI in Europa in het kader van de visie die aan de onze vereniging is gegeven. Aan de hand van een landkaart maakte hij de nationale verscheidenheid van de Europese landen duidelijk en onderstreepte daarmee de uitdagingen die vooral aan de leiders van de vereniging worden gesteld.

Richard Shakarian was met een grote delegatie uit de USA, Latijns-Amerika en Afrika naar Duitsland gekomen. Daaronder waren ook de nationale voorzitters van de FGBMFI uit El Salvador (Sol Jaime), Guatemala (John Carrette), Honduras (Rudi Rivera) en Nicaragua (Humberto Argüello), landen waar God de laatste tijd op bijzondere wijze door middel van de FGBMFI geestelijke doorbraken heeft bewerkstelligd. In bemoedigende getuigenissen werd ons beschreven hoe God daar machtig aan het werk is.

Verbazend zijn ook de doorbraken onder de jeugd in deze landen. Vertegenwoordigers van de jeugd uit België hadden ontmoetingen met jeugdgroepen in Honduras en vertelden enthousiast van hun ervaringen met de jongeren daarginds.

Er waren ongeveer 300 deelnemers uit in totaal 32 landen bijeen in het Munich Airport Marriott Hotel in Freising. De prettige en ruime ambiance en de aangename service in het hotel, en bovenal de blijdschap en de openheid van alle deelnemers, waren een zichtbaar blijk van de atmosfeer tijdens de conferentie. Velen maakten gebruik van de talrijke gelegenheden om ervaringen uit te wisselen.

Deze internationale conferentie was bijzonder gezegend. Hij bleek de conferentie met de tot nog toe meest uiteenlopende internationale deelname te zijn sinds het begin van de vereniging in Europa (midden jaren '60).

Deelnemers uit 32 landen

V.l.n.r.: Roland Benz, Rik Van Neste en Richard Shakarian

Zaterdagavond werden de deelnemers uit ieder land gediend met profetische woorden en indrukken, in de verwachting dat ieder afzonderlijk Gods zegen en kracht zou ervaren.

Tussendoor werden ook outreachplannen besproken ter ondersteuning van landen waar de FGBMFI nog in opkomst is. Zo werd er gesproken over een in de herfst geplande conferentie in Moskou (Russia 2000 Jubilee), die door de USA en Europa gezamenlijk georganiseerd wordt, en waaraan Winfried Fuchs uit Oostenrijk met managementseminars zal bijdragen. Ook werd er gesproken met de aanwezigen uit Israël over de verdere ontwikkeling van de vereniging in dat land.

Deze conferentie, die met ondersteuning van het Europese Kantoor in Leuven (Len Brookes) was georganiseerd,

was een geslaagd voorbeeld van internationale samenwerking, waarbij we ons bewust waren dat Zijn banier over ons de liefde is, en in de overtuiging dat de gemeenschappelijk opdracht alleen in onderlinge eenheid en in de liefde van God uitgevoerd kan worden.

Tot slot een hartelijk woord van dank aan alle Europese en internationale gasten, voor wie geen moeite teveel was, en die door hun deelname een zichtbaar teken gaven van solidariteit en eenheid.

We mogen verwachten dat van deze conferentie nieuwe geestelijke impulsen en nieuwe perspectieven en strategieën zullen uitgaan voor de ontwikkeling in Duitsland en in Europa, en ver daarbuiten.

Roland Benz,
voorzitter chapter München en
outreach-coördinator FGBMFI Duitsland

Internationale Conventie „Kassel 2000“

van 27-29 oktober 2000

Dr. Siegfried Buchholz

Erzbischof Johannes Dyba

Reinhard Bonnke

General a.D. Günter Kießling

FGBMFI Duitsland maakt in dit millenniumjaar 2000 van zijn Nationale Conventie een Internationale Conventie. Gasten uit andere landen zijn dan ook van harte uitgenodigd. Het thema zal zijn *Christen in der Verantwortung* (Christenen in verantwoordelijkheid). De conventie, die ditmaal samen met de *Arbeitskreis christlicher Publizisten* (Werkgroep van christelijke publicisten) wordt georganiseerd, vindt plaats van 27-29 oktober 2000 in Kassel, in de *Stadthalle Kassel-Baunatal*. Sprekers zullen o.a. zijn evangelist Reinhard Bonnke, management-consultant dr. Siegfried Buchholz, aartsbisschop Johannes Dyba en generaal b.d. Günther Kießling.

We verwachten dat we uitstekende lezingen te horen krijgen, waardoor we niet alleen zelf voor het chapterwerk bemoedigd zullen worden, maar ook een nieuw perspectief voor de geestelijke ontwikkelingen van onze landen zullen ontvangen.

Noteert u alvast de data in uw agenda. We rekenen op ca. 1000 deelnemers, dus meld u tijdig aan. Aanmeldingsformulieren zullen binnenkort beschikbaar zijn.

Inl.: FGBMFI Duitsland „Christen im Beruf“, Schlossau 1, D-94209 Regen, Duitsland; tel. +49-9921-8400; fax +49-9921-6207; e-mail FGBMFI_Christen.im.Beruf@t-online.de

Sterke groei FGBMFI

in Midden-Amerika en in Wallonië

Alvijftig jaar heeft de Fellowship de visie om mensen individueel of in kleine aantallen tegelijk te bereiken. Dat blijft zo doorgaan in de afzonderlijke chapters. Maar momenteel is er daarnaast iets nieuws gaande. Het lijkt wel of er hele landen ineens voor Jezus worden gewonnen. Het eerste voorbeeld hiervan zagen we bij een campagne in Nicaragua in 1998. Sinds die campagne begon, hebben zich meer dan 200.000 mensen aan Jezus overgegeven.

Uit verschillende landen in Midden-Amerika bereiken ons nog steeds berichten over een enorme groei van onze Fellowship. In Nicaragua zelfs met meer dan 50% in minder dan een jaar! Hun grootste problemen zijn dat ze niet genoeg leiders hebben om snel genoeg nieuwe chapters te kunnen openen, en dat de zalen waar ze hun bijeenkomsten houden, te klein zijn. John Carrette uit Guatemala bericht zelfs dat er kerken zijn waar ze zoveel bezoekers krijgen als ze in geen jaren hebben gezien. In Nicaragua is men vast besloten dat men in ieder gehucht, ieder dorp en iedere stad van Jezus Christus moet horen. Iedere maand richten ze zich op een van hun provincies of regio's.

Heel bijzonder zijn ook de ontwikkelingen in Honduras en – dichterbij huis – in België (Wallonië). In beide landen is een grote toename te zien van bekeerlingen onder de jeugd. In Wallonië gebeurt dit vooral in de regio Mons, waar in één bijeenkomst 1200 jongelui kwamen. In een volgend nummer van dit blad hopen we daar meer over te kunnen berichten.

De FGBMFI bij u in de buurt

De Full Gospel Business Men's Fellowship International heeft wereldwijd meer dan 4000 afdelingen – „chapters” genaamd – in meer dan 120 landen. Op deze pagina vindt u de afdelingen in de Benelux. De bijeenkomsten, die gewoonlijk maandelijks gehouden worden, zijn voor belangstellenden toegankelijk. De hieronder genoemde contactpersonen zijn gaarne bereid u vrijblijvend nadere inlichtingen te geven over tijd en plaats van de bijeenkomsten.

Doel van de bijeenkomsten is in de eerste plaats om anderen in de gelegenheid te stellen te horen wat men met God heeft beleefd. Het gaat daarbij steeds om concrete, praktische ervaringen. Het zijn geen kerkdiensten, en ze worden gewoonlijk in een horecagelegenheid gehouden, meestal op een doordeweekse avond. De sfeer is ontspannen, rond een kopje koffie of een maaltijd. Het woord „chapter” is een Engels woord dat op verschillende manieren vertaald kan worden.

In het Amerikaans Engels wordt het onder meer gebruikt voor een bijeenkomst van leden van een club of een vereniging. Verder betekent „chapter” uiteraard ook „hoofdstuk”. In die zin zou elk chapter van de FGBMFI gezien kunnen worden als een nieuw hoofdstuk van het bijbelboek „Handelingen van de apostelen”, waarin we lezen van de vele wonderen die God deed en nog steeds doet. Binnen de FGBMFI gebruiken we het woord „chapter” om de plaatselijke afdelingen aan te duiden.

Nederland

Recente informatie vindt u ook op www.fgbmfi.nl

Almelo	
J. Dogger	0546-861669
Amsterdam	
G. Nolles	035-6916457
Groningen	
J. Roffel	0594-212747
Den Haag	
J. van Bijsterveld	070-3253184
Naaldwijk	
H. van den Berg	0174-518669
Roermond	
Th. Bovend'Eerd	0475-486621
Rotterdam	
H. Duynisveld	010-4422860
West-Brabant	
A. de Koning	0187-657920
Zoetermeer	
D. Breugem	010-5117032
Overige plaatsen	
I. van der Zee	035-6023222

Nationaal voorzitter

I. van der Zee 035-6023222

Secretariaat

H. Hahn, Braak 48,
5501 DK Veldhoven,
tel. 040-2300161,
fax 040-2300163,
e-mail: nat.secr@fgbmfi.nl

Admin. en distrib.

J. Knook, P. de Hooghstraat 67,
4793 AG Fijnaart,
tel. 0168-463185,
bankrekening: Postbank 187344,
t.n.v. FGBMFI Nederland, Fijnaart

Internet: www.fgbmfi.nl

België

Brussel Europese afd.

(Franstalig)
Paul Tielsens 02-7357177

Brussel (Franstalig)
Hubert Mutshipayi 02-6732980

Brussel (Engelstalig)
Ron Backer 02-6408661

Charleroi (Franstalig)
Richard Van Waesberghe
010-613854

Comines (Franstalig)
Yves Laevens 056-559017

Ieper (Nederlandstalig)
Dany Chapelle 057-206123

Izegem (Nederlandstalig)
Rik Van Neste 051-306983

Liège (Franstalig)
Charles Bindels 080-338331

Mons (Franstalig)
Patrick Namer 065-723754

Mons-Borinage Jeunesse

(Franstalig)
Marco Brancato 065-777099
of 0496-913900

Mouscron (Franstalig)
Dany Ghekière 065-587066

Namur (Franstalig)
Roland Vander Meulen
081-745627

Saint-Ghislain (Franstalig)
Jean-Marie Van Nieuwenhuyze
065-225954

Torhout (Nederlandstalig)
Raf Depuydt 051-726237

Nationaal voorzitter

Richard Van Waesberghe
010-613854

Regioleider Vlaanderen

Rik Van Neste 051-306938

Regioleider Wallonië

René Carlier 0495-998311

Admin. en distrib.

Richard Van Waesberghe,
Rue de la Motte 8,
B-1490 Court-St. Étienne,
tel./fax 010-613854,
e-mail: biblioque@infonie.be

Luxemburg

Luxemburg-Stad

(Frans-/Engelstalig)
Frank Everett 00352-330438

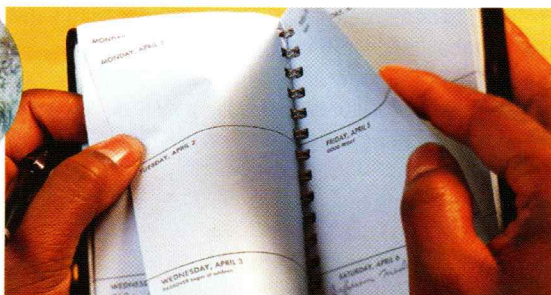
Andere landen

Europa

FGBMFI Europa, Postbus 49,
B-3000 Leuven 3, België;
tel. +32-16-207944,
fax +32-16-207931 e-mail
FgbmfiEur@aol.com

Internationaal

FGBMFI International,
20 Corporate Park Dr, 3rd Floor,
Irvine, CA 92606, USA;
tel. +1949.260.0700,
fax +1949.260.0718,
e-mail fgbmfi@ix.netcom.com

Activiteitenagenda

■ 5 augustus 2000

Christen-tuinfeest

in het Dravershof te Torhout (West-Vlaanderen, België). Gastspreker: Willem Bouw uit Amstelveen (NL). Inlichtingen: Raf Depuydt, tel. +32 51 726237; e-mail ddepuyt@unicall.be

■ 9-12 augustus 2000

Wereldconventie FGBMFI

in Miami (Florida, USA). Inl. FGBMFI International, P.O. Box 19714, Irvine CA 92623, USA; fax +1 949 260 0718; e-mail fgbmfi@ix.netcom.com; internet: www.fgbmfi.org

christlicher Publizisten (Werkgroep van christelijke publicisten, ACP), in Kassel. Thema: *Christen in der Verantwortung* (Christenen in verantwoordelijkheid). Tijdige aanmelding is wenselijk; er worden ca. 1000 deelnemers verwacht! Inl.: FGBMFI Duitsland, tel. +49 9921 8400, fax +49 9921 6207, e-mail fgbmfi_christen.im.beruf@t-online.de, internet: www.fgbmfi.de

■ 1-3 november 2000

Israel 2000 Jubilee

in Jeruzalem. Sprekers: o.a. Richard Shakarian.

■ 10-12 november 2000

Opbouweekend

in Westende (West-Vlaanderen). Sprekers: Tony Gardiner (GB) en Frank Breido (Duitsland). Inl.: Rik Van Neste, tel. +32 51 302444, fax +32 51 316791, e-mail vanneste.rik@attglobal.net

■ 20-22 oktober 2000

Nationale Conventie FGBMFI België

in Izegem (West-Vlaanderen). Sprekers: Aartsbisshop Luigi Accogli (Rome), en de evangelisten Roy Harthern (USA), schoonvader van Benny Hinn) en Peter Gammons (USA). Inl.: Rik Van Neste, tel. +32 51 302444, fax +32 51 316791, e-mail vanneste.rik@attglobal.net

■ 27-29 oktober 2000

„Kassel 2000”

(Inter)nationale conventie FGBMFI Duitsland, samen met de *Arbeitskreis*

Inlichtingen (tenzij anders aangegeven): FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven-3, België; tel. +32 16 207944; fax +32 16 207931; e-mail: FgbmfiEur@aol.com

Wij stellen het op prijs als u uw activiteiten tijdig (lieft 3 à 4 maanden van tevoren) doorgeeft aan Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven; tel. +31 40 2300161, fax +31 40 2300163, e-mail nat.secr@fgbmfi.nl, zodat ze in deze agenda kunnen worden opgenomen.

Wat zegt de Bijbel over „LIEFDE“?

God heeft ons liefdevol geschapen

Toen zei God: „Laten We mensen maken, naar ons beeld, die op Ons lijken!“ Zo schiep God de mensen naar zijn beeld. Als zijn evenbeeld schiep Hij hen. Hij schiep hen als man en vrouw. En God zag alles wat Hij gemaakt had, het was allemaal zeer goed. (*Genesis, hoofdstuk 1, vers 26, 27 en 31*)

God verwacht ons antwoord op zijn liefde

„Ik ben de HEER, uw God... U moet geen andere goden naast Mij hebben. Kniel niet neer voor vreemde goden en dien hen niet. Want Ik, de HEER, uw God, ben een God die hartstochtelijk liefheeft en verwacht van u ook onverdeelde liefde...“ (*Exodus, hoofdstuk 20, vers 2, 3 en 5*)

De wereld wordt steeds liefdelozer

U moet weten: op het laatst, vóór het einde van de wereld, staan ons zware tijden te wachten. De mensen zullen zelfzuchtig, op geld belust, trots en verwaand zijn. Ze zullen God lasteren, hun ouders ongehoorzaam zijn en voor niets meer ontzag hebben. Ze zijn ondankbaar, liefdeloos en onverzoenlijk. Ze zullen kwaadspreken, zich niet beheersen en gewelddadig zijn. Ze haten het goede, zijn ontrouw en onbetrouwbaar, opgeblazen van arrogantie. Ze bekommeren zich niet om datgene wat God prettig vindt, maar zoeken slechts wat zij zelf fijn vinden. (*Tweede brief van Paulus aan Timotheüs, hoofdstuk 3, vers 1-4*)

Alleen als we God liefhebben, kunnen we ook elkaar liefhebben

Jezus zei: „Het belangrijkste gebod is dit: ‘Hoor, Israël! De HEER is onze God, de

HEER, en verder niemand. Heb Hem daarom lief met uw hele hart, met uw hele wil, met uw hele verstand en met al uw kracht.’ Het tweede is: ‘Heb uw medemens lief als uzelf!’ Er is geen gebod dat belangrijker is dan deze twee.” (*Evangelie volgens Markus, hoofdstuk 12, vers 30 en 31*)

Omdat wij God liefhebben, moeten wij onze medemens goed doen

U eert God, de Vader, op de juiste manier als u de wezen en weduwen in hun nood bijstaat en niet deelneemt aan het onrechtvaardige handelen van deze wereld. (*Brief van de apostel Jakobus, hoofdstuk 1, vers 27*)

Nee, een vasten zoals Ik dat wil hebben, ziet er anders uit! Maak de boeien van de gevangenen los, neem het drukkende juk van hun nek af, geef de mishandelden de vrijheid, en maak een einde aan alle onderdrukking! Nodig de hongerenden bij u aan tafel uit, neem de daklozen in uw huis op, geef degenen die in lompen lopen, iets om aan te trekken, en help allen in uw volk die hulp nodig hebben! (*De profeet Jesaja, hoofdstuk 58, vers 6-7*)

Samengesteld door
Harald Eckert

Bijbelteksten vrij vertaald
aan de hand van de Duitse
Gute-Nachricht-Bibel.

Door Jezus ben ik een ander mens geworden!

door
Prof. Klaus
Blecken

Uiterlijk zag mijn leven er heel fatsoenlijk uit: als ambitieuze jongeman doorliep ik een officiers-carrière bij de Bundeswehr, studeerde daarnaast elektrotechniek, en werd na mijn Bundeswehrloopbaan benoemd tot hoogleraar elektrotechniek aan de Fachhochschule (HTS) in Darmstadt. Ik had een keurig gezin en was ook nog enigszins actief in de kerk. Volgens de gangbare burgerlijke maatstaven had ik het goed voor elkaar.

Maar hoe zag het er achter de coulissen uit? Ik voelde dat het uiterlijke succes me van binnen niet echt voldoening gaf.

Ik merkte dat ik voor mijn vrouw niet de man en voor mijn kinderen niet de vader kon zijn zoals ik dat graag wilde. Mijn vragen naar de diepere zin en de inhoud van het leven bleven uiteindelijk onbeantwoord. Ik leefde in een voortdurende innerlijke onrust.

Gudrun en Klaus Blecken met hun kinderen (v.l.n.r.) Claudia, Thomas, Alexander en Sonja

Een pijnlijke vraag

Zodoende reageerde ik helemaal niet zo afwijzend toen een collega me op een dag aansprak en vroeg of ik niet eens samen met mijn vrouw mee wilde gaan naar een seminar over het thema „Zonder God gaat het niet!“ Wat wij die avond hoorden, zette ons erg aan het denken: daar stond een gerenommeerde manager van een staalconcern op het podium, die aan iedereen vertelde hoe hij in zijn leven als modern mens heel concrete ervaringen met Jezus heeft, zoals je ze ook in de Bij-

bel leest. Hij had het over wedergeboorte, gebedsverhoringen en geloofservaringen, maar hij was noch dominee noch theoloog, maar iemand als ik.

Het seminar naderde zijn einde, en ineens werd ik voor een keuze gesteld. We werden tot de voor mij destijds zeer pijnlijke vraag geleid: „Wie zou er willen kiezen voor een leven met Jezus?“ Er begon wat in me te werken: „Als officier heb ik geleerd dat je je niet kunt drukken. Ik heb nu 41 jaar zonder Jezus geleefd, ook al was ik christelijk beïnvloed. Zou ik nog eens 41 jaar zo verder willen leven? Krijg ik nog een keer een kans om zo'n keuze te maken? Ik moet nu ja of nee zeggen!“

Na poosje inwendig worstelen wist ik dat ik deze kans die me geboden werd, aan wilde nemen. Ik bad: „Heer Jezus, wilt U in mijn leven komen. Ik ken U niet en ik weet niet wat het betekent om met U te leven. Maar ik vertrouw U, en ik wil met U verder gaan!“ Dat heeft zelfoverwinning gekost. Ik had er ten minste evenveel moed voor nodig als voor mijn eerste parachutesprong. Maar ik heb nooit spijt gehad van deze stap. Sinds deze dag is mijn leven fundamenteel ten goede veranderd.

Blijvende verandering

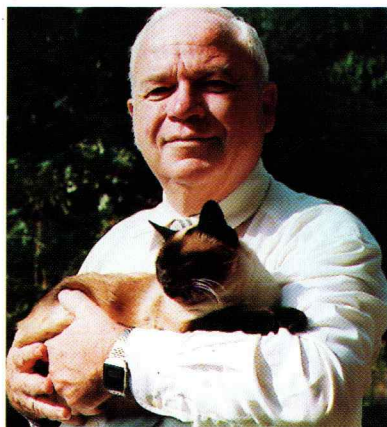
Sinds die dag waarop wij ons leven aan Jezus overgaven, was ons reeds elf jaar bestaande huwelijk als nieuw. Ik kan niet zeggen waarom – maar het was als in het begin. Prachtig.

Ik maakte ook mee hoe Jezus steeds weer mijn gebeden verhoorde. Op een keer kwam er een student naar me toe die vertelde dat hij zijn portemonnee kwijt was. Ik nodigde hem uit voor de bijbelkring bij ons thuis, en daar bad ik dat hij zijn portemonnee zou terugkrijgen. En inderdaad heeft iemand een paar dagen la-

ter de portemonnee met complete inhoud in een café afgegeven, waar deze jongeman – hij was moslim – hem kon ophalen. Hij was er diep van onder de indruk.

Een andere keer moest ik samen met een collega een zelfontwikkeld microprocessorsysteem in een grote papierfabriek in Graz installeren. Nadat gedurende een aantal dagen alle benodigde aanpassingen waren uitgevoerd en alles geprogrammeerd was, zou het apparaat zaterdag tegen de middag worden aangesloten. Maar het werkte niet. Gecontroleerd, gemeten – alle signalen waren okay –,

maar het werkte nog steeds niet. Bij de lunch bad ik hardop voor dit probleem, tot grote verbazing van mijn collega. Nog groter was zijn verbazing toen we na de middagpauze het apparaat inschakelden en alles perfect liep. Vijf minuten later konden we naar huis vertrekken.

Klaus Blecken, in 1940 geboren in Halle aan de Saale, diende veertien jaar in het leger als parachutist, als commandant van een eenheid bijzondere wapens en als leider van de vakgroep elektronica aan de ingenieursschool van het leger, op het laatst in de rang van luitenant-kolonel. Vervolgens werd hij benoemd tot hoogleraar in de automatisering aan de Fachhochschule (HTS) in Darmstadt. In het kader van de opbouw van het hoger beroeps onderwijs in Oost-Duitsland is hij een tijd als decaan naar Jena gedelegeerd geweest. Hij is erelid van de senaat van de Fachhochschule in Jena. Tegenwoordig doceert hij microprocessor- en telecommunicatietechniek aan de Fachhochschule in Heilbronn. Bovendien is prof. Blecken lid van het nationale bestuur van de Partij van Bijbelgetrouwe Christenen (PBC). Sinds 1970 is hij gelukkig getrouwd met zijn vrouw Gudrun; ze hebben twee zonen en twee dochters. Sinds 1981 is hij christen.

God genas mijn knieën

Op een dag kwam er een evangelist in onze stad, van wie bekend was dat hij ook met zieken bad voor genezing. Mijn geloof was nog niet zover gegroeid dat ik dat ook zonder meer kon aannemen. Maar ik ging er heen. De man liet vanuit het Markus-evangelie zien dat Jezus zieken genas waar Hij ook kwam, en dat Hij dat ook vandaag nog wilde doen, want Jezus is „dezelfde, gisteren, vandaag en altijd”. Toen kwam de praktijk. Hij riep de aanwezigen die gezondheidsproblemen hadden, op om zelf hun hand op de zieke plek te leggen, en hij zou voor genezing bidden.

Ik voerde eerst nog een innerlijke strijd. Sinds enkele maanden had ik toenemende pijn in mijn knieën – artrose. Ik kon tijdens de colleges nauwelijks meer staan. Ik overwon mijn twijfel en legde mijn handen op mijn knieën. Vanaf dat moment tot nu toe heb ik nooit meer last van mijn

knieën gehad. Tot mijn eigen verbazing waren mijn knieën volledig genezen.

De grootste verandering: innerlijke vrede en liefde voor mensen

Hoeveel ik me ook verheug over gebedsverhoringen – en ik heb er intussen vele meegemaakt –, de verandering die voor mij de belangrijkste is geworden, is de innerlijke vrede en blijdschap en rust die in mijn leven zijn gekomen. En de daarmee verbonden vaardigheid om anders met mijn medemensen om te gaan.

Als hoogleraar had ik bijvoorbeeld lange tijd moeite met studenten die geen belangstelling voor mijn colleges toonden. Ik ergerde me altijd aan die kaartspelers, krantenlezers en kletsers. Op een dag heb ik daar met Jezus over gesproken en Hem om vergeving gevraagd voor mijn ergernis. Ineens merkte ik hoe ik ook deze mensen kon accepteren en verdragen. Ik heb het hen ook laten merken – en sindsdien is de sfeer in de collegezaal fundamenteel veranderd. Doordat ik in staat was de eerste stap te doen en hen anders tegemoet kon treden, konden zij ineens ook belangstelling voor mijn colleges tonen. Maar zonder Jezus zou het me niet gelukt zijn de eerste stap in hun richting te zetten.

Een andere belangrijke gebeurtenis was op een oudejaarsavond. Zoals zovelen, wilde ook ik me voor het nieuwe jaar iets goeds voornemen. Ik wilde geen ruzie meer maken met mijn vrouw. Ik heb dit tegen Jezus gezegd en Hem om zijn hulp gevraagd. De beproeving liet niet lang op zich wachten.

Eerst de voorgeschiedenis. Nog tijdens die oudejaarsnacht hadden de huurders die in onze woning woonden, tweemaal nogal opdringerig bij ons aangebeld om ons voor het feest uit te nodigen – de laatste keer tegen half vier. Toen ik dit de volgende ochtend aan mijn vrouw vertelde, was zij daar zo woedend over dat ze van mij verlangde dat ik die huurders zou opzeggen. Normaal zouden we ons allebei behoorlijk hebben kunnen opwinden over zo iets. Maar tot mijn eigen verbazing kon ik heel rustig blijven. Ik had nog nooit zo'n innerlijke vrede en rust ervaren – en de bui

Klaus Bleckens
parachutisteneenheid

was dan ook gauw voorbij zonder schade aan te richten. En het bijzondere is dat deze vrede in mijn huwelijk niet slechts die ene dag of die ene week aanhield – maar wat eerst de uitzondering was, is voor ons nu de normale situatie geworden!

Voor zelfmoord behoed

Een aantal jaren geleden leed onze dochter Sonja aan ernstige anorexie. Op haar vijftiene woog ze nog maar 28 kilo. Steeds weer moest ze naar het zieken-

huis. Op een keer was het heel erg, en ik wist dat het erg slecht met haar ging. We baden destijds heel veel voor haar. Ik voelde ook dat ik haar een Bijbel moest geven en haar moest aanmoedigen erin te lezen, hoewel ze zelf niet gelovig is.

Na dat verblijf in het ziekenhuis vertelde ze ons dat ze zelfmoord wilde plegen. Een aantal weken lang verzamelde ze systematisch slaaptabletten en andere medicijnen. Toen ze dacht dat ze er genoeg had verzameld, besloot ze om de tabletten in te nemen en een eind aan haar leven te maken. Maar als door een ingeving besloot ze om voordat ze die pillen innam, eerst mijn raad op te volgen en op zijn minst éénmaal in de Bijbel te kijken. Ze sloeg een willekeurige bladzijde op en begon midden in de tekst te lezen. Toen ze de eerste vier woorden las, is ze van schrik bijna uit bed gevallen. Het waren de woorden uit Handelingen 16:27, midden in het vers: „Doe uzelf geen kwaad!”

Opeens merkte ze dat uit dit boek iemand tot haar sprak. Ze begreep het. Ze heeft alle pillen gepakt en ze door het toilet gespoeld, en ze heeft van haar plan afgezien. Nu is ze getrouwd en is een heel normale, gezonde jonge vrouw.

Zo kan ik samenvattend alleen nog maar benadrukken: mijn leven met Jezus onderscheidt zich

van mijn leven zonder Hem als dag en nacht. Niet in de eerste plaats uiterlijk. Maar mijn levensgevoel, het feit dat ik weet dat er iemand is die me liefheeft en me kent en voor mijn leven een plan heeft dat ik mag volgen, dat ik weet dat ik een hoop en een toekomst heb die over de dood heen reiken, en de dagelijkse ervaring van Jezus' zorg en kracht – dat alles maakt voor mij een ongelooflijk groot verschil uit. Dat verschil wens ik ook u toe, beste lezer. ■

Een persoonlijke relatie

Bij het lezen van de bijdragen in dit blad *Voice* hebt u zich misschien afgevraagd of u zelf God ook op zo'n persoonlijke manier kunt leren kennen en vrede hebben in uw hart. Dat kan inderdaad. Daarvoor hoeft u slechts de hiernavolgende principes te volgen en daarbij eerlijk te zijn tegenover uzelf.

1 Erken dat God de schepper van alles is. De Bijbel zegt: „Want sinds Hij de wereld heeft geschapen, kunnen we met ons verstand zijn onzichtbare eigenschappen uit de schepping opmaken: zijn eeuwige macht en zijn God-zijn.” (*Brief van Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 1, vers 20*)

2 Accepteer dat Hij belangstelling voor u heeft, en meer nog, dat Hij u liefheeft en ook een persoonlijke en levende relatie met u wil hebben. Jezus Christus, de Zoon van God, is gekomen om dat mogelijk te maken. Zijn dood aan het kruis is nòch een ongeluk, nòch een mislukking, maar het middel dat God heeft gekozen om de scheidingsmuur te doorbreken die tussen Hem en de mensheid stond (*Brief van Paulus aan de Efeziërs, hoofdstuk 2, vers 14*). Deze muur, zie „zonde” wordt genoemd, is de wortel van al onze problemen.

3 Beantwoord de liefde van deze God, die uw Vader wil worden. „Want God had de wereld zo lief, dat Hij zijn enige Zoon er voor over had: iedereen die in Hem gelooft, gaat niet verloren maar heeft eeuwig leven.” (*Evangelie volgens Johannes, hoofdstuk 3, vers 16*)

4 Spreek hardop het volgende gebed uit (u mag het ook in uw eigen woorden zeggen), want de Bijbel zegt dat als u met uw mond erkent: 'Jezus is de Heer' en met uw hart gelooft dat God Hem van de doden heeft opgewekt, u wordt gered. (*Brief van Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 10, vers 9*)

„God, na het lezen van deze getuigenissen realiseer ik me dat U belangstelling hebt voor iedereen, en ook voor mij. Ik leg mijn hart voor U open, met al mijn problemen, mijn vragen, mijn mislukkingen, mijn teleurstellingen, mijn angsten. Ik erken dat Jezus, uw Zoon, aan een kruis is gestorven, opdat ook ik een persoonlijke en levende relatie met U kan hebben. Ik geloof dat zijn vergoten bloed al mijn fouten uitwist en mijn leven reinigt. Jezus, ik geef me aan U over, ik neem U aan als mijn redder en als de Heer over mijn leven. Met uw hulp wil ik opnieuw beginnen, en ik wil naar uw wil leven.”

Vertrouw niet op uw gevoel dat God u heeft aangenomen. Gevoelens kunnen veranderen, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op zijn beloften: „Want er staat geschreven: 'Iedereen die de naam van de Heer aanroep, zal worden gered'.” (*Brief van Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 10, vers 13*). Neem regelmatig de tijd om te bidden, d.w.z. om met God te praten met woorden die uit uw hart komen. Lees ook regelmatig in de Bijbel, om alles te ontdekken wat God u heeft beloofd (zie bijv. Psalm 37 vers 4; Romeinen hoofdstuk 8 vers 14-17; Eerste brief van Petrus, hoofdstuk 2 vers 2). Schaam u ook niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Evangelie volgens Mattheüs 10 vers 32).

Als u meer inlichtingen wilt, neemt u dan gerust contact met ons op. Namen, adressen en telefoonnummers vindt u elders in dit blad. ■

■ Uitgever

Full Gospel Business Men's Fellowship International (FGBMFI)

Gezamenlijke uitgave van FGBMFI België en FGBMFI Nederland, in samenwerking met FGBMFI Duitsland

■ FGBMFI Nederland

Braak 48, NL-5501DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163, e-mail nat.secr@fgbmf.nl, internet: www.fgbmf.nl

■ FGBMFI België

Richard Van Waesberghe, Rue de la Motte 8, B-1490 Court-St.Étienne, tel./fax 010-613854, e-mail: bibleque@infonie.be

■ FGBMFI Duitsland – Christen im Beruf

Schlossau 1, D-94209 Regen, Duitsland; tel. +49-9921-8400, fax +49-9921-6207, e-mail: Fgbmf_i.Christen.im.Beruf@online.de, internet: www.fgbmf.de

■ FGBMFI International

20 Corporate Park Dr., 3rd Floor, Irvine, CA 92606, USA; tel. +1.949.260.0700, fax +1.949.260.0718, e-mail fgbmf@ix.netcom.com, internet: www.fgbmf.org

■ Hoofdredacteur

Harald Eckert, Welkerstr. 15, D-72213 Altensteig, Duitsland; tel. +49-7453-50986, fax +49-7453-1385, e-mail: echerthara@aol.com

■ Redacteur Nederland en Vlaanderen

Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven, Nederland; tel. 040-2300161, fax 040-2300163, e-mail: nat.secr@fgbmf.nl

■ Abonnementadministratie

Nederland
Jan Knook, P. de Hooghstraat 67, NL-4793AG Fijnaart, Nederland, tel. 0168-463185

■ België

Richard Van Waesberghe, Rue de la Motte 8, B-1490 Court-St.Étienne, tel./fax 010-613854, e-mail: bibleque@infonie.be

■ Advertenties

Nederland
Huug Hahn, Braak 48, NL-5501DK Veldhoven, Nederland; tel. 040-2300161, fax 040-2300163, e-mail: nat.secr@fgbmf.nl

■ België

Rik Van Neste, Marktstraat 45, B-8870 Izegem, België; tel. 051-302444, fax 051-316791, e-mail: vanneste.rik@attglobal.net

■ Grafisch ontwerp

IMAGE Grafik-Design, Spitalfeldstraße 26, D-86899 Landsberg / Lech, Duitsland; tel. +49-8191-922341, fax +49-8191-922342

■ Druk

Druckbild GmbH, Titisee-Neustadt, Duitsland

Wie zijn wij?

De doelstellingen van de Full Gospel Business Men's Fellowship International

■ De FGBMFI is een wereldwijde vereniging van mannen die concreet ervaren dat God nog steeds bestaat en wonderen doet zoals vroeger. Zij willen dit in de praktijk van alledag aan hun medemens laten zien, zodat ook deze Gods wonderen en kracht mogen ervaren.

■ Daarnaast wil de FGBMFI christenen opbouwen, zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken terug kunnen gaan. De FGBMFI is namelijk zelf geen kerk en heeft geen voorgangers en priesters in dienst.

■ Verder wil de FGBMFI een grotere mate van eenheid onder alle christenen bevorderen.

De gelukkigste mensen ter wereld

■ Dit levensverhaal van de oprichter van de FGBMFI, Demos Shakarian, omvat tevens de geschiedenis van het ontstaan van deze vereniging. U kunt lezen hoe God Demos stapje voor stapje voorbereidt voor het opzetten van de FGBMFI en het verspreiden van dit werk.

Prijs: NLG 14,95 / BEF 250. ISBN 90-803499-1-7. Verkrijgbaar in de evangelische boekhandel of te bestellen bij:

België: R. Van Waesberghe, Rue de la Motte 8, B-1490 Court-St.-Étienne; tel./fax 010-613854, e-mail biblioque@infonie.be

Nederland: J. Knook, P. de Hooghstraat 67, 4793 AG Fijnaart; tel. 0168-463185.

HIER uw advertentie...

INLICHTINGEN:

Nederland: Huug Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163, e-mail: nat.secr@fgbmf.nl

België: Rik Van Neste, Marktstraat 45, B-8870 Izegem; tel. 051-302444, fax 051-316791, e-mail vanneste.rik@attglobal.net

VOICE

Jaarabonnement

4 uitgaven per jaar*

	NLG	BEF
☐ 1 abonnement	21,00	400
☐ 3 abonnementen op één adres	50,00	950
☐ 5 abonnementen op één adres	80,00	1500
☐ 10 abonnementen op één adres	155,00	2800

* Als er in een kalenderjaar minder uitgaven verschijnen, wordt het teveel betaalde gerestitueerd of in mindering gebracht op de abonnementskosten voor het volgende jaar.

Pakketten per nummer

Aantal per zending	NLG	BEF
☐ 1 exemplaar	3,50	64
☐ 10 exemplaren van één nummer	33,00	605
☐ 25 exemplaren van één nummer	80,00	1420
☐ 100 exemplaren van één nummer	290,00	5250
☐ 200 exemplaren van één nummer	530,00	9690

Zolang de voorraad strekt.

Voor grotere aantallen s.v.p. contact opnemen (zie beneden).

Voor 25 of meer exemplaren ongesorteerd: 10% korting.

Voorl. en naam: _____

Adres: _____

PC en plaats: _____

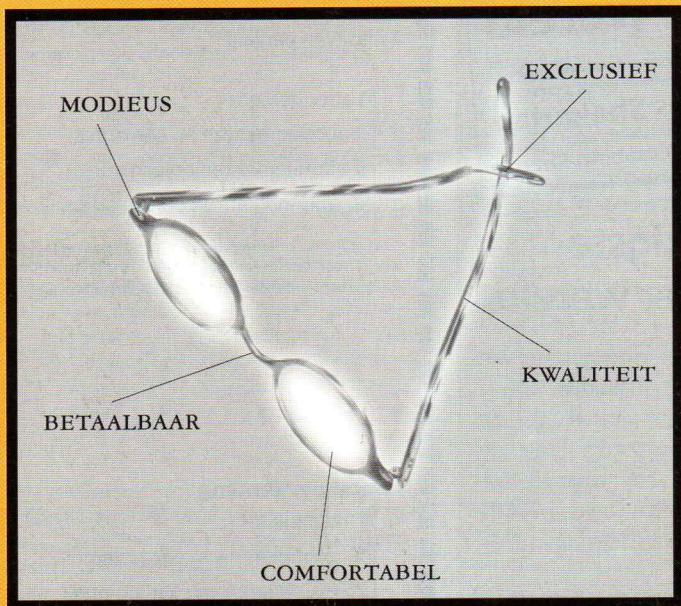
Bovenstaande bon s.v.p. kopiëren of uitknippen en duidelijk leesbaar ingevuld sturen naar:

Nederland: J. Knook, P. de Hooghstraat 67, NL-4793AG Fijnaart; tel. 0168-463185

België: Richard Van Waesberghe, Rue de la Motte 8, B-1490 Court-St.Étienne, tel./fax 010-613854, e-mail: biblioque@infonie.be

optiek van neste

MARKTSTRAAT 45 | IZEGEM | TEL. (051) 30.69.83
LEPERSTRAAT 38-42 | HOOGLEDE | TEL. (051) 24.15.35

Alles wat
een bril
moet zijn.

Kiezen voor een bril die jou perfect past, hangt van veel factoren af. Bij Optiek Van Neste – dé specialist in leesbrillen met doorgvloei-glazen – vind je steeds topkwaliteit in brilglazen en monturen tegen een betaalbare prijs. Je geniet bovendien van professioneel advies én een persoonlijke service. Precies wat je van een optiek verlangt.

Optiek Van Neste, meer dan 20 jaar ervaring. Niet tevreden, geld terug.

KEUZE UIT INTERNATIONALE TOPMERKEN | PERSOONLIJKE SERVICE
KWALITEITSGARANTIE | SPECIALIST LEESBRILLEN MET DOORVLOEIGLAZEN

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met onderstaand adres:

Full Gospel
Business Men's Fellowship
International

Laat dit tijdschrift niet rondslingeren – geef het aan een vriend!